

JETA E KRISHTIT

VËLLIMI 3

Manual për librin më piktura

JU LUTEMI VINI RE!

Vizualet për këtë seri mund të blihen në pjesën më të madhe të zyrave të BUF-it dhe në dyqanet në internet. Për një listë të zyrave të BUF-it dhe dyqaneve në internet në Evropë, ju lutemi vizitoni www.teachkids.eu/al dhe kliko mbi “Vendet”.

BUFESH
BASHKËSIA E UNGJILLIZIMIT
TË FËMIJËVE E SHQIPËRISË®

Copyright © 2000, 2011 Child Evangelism Fellowship® Inc.

Të gjitha të drejtat e rezervuara. Përdorur me leje.

Mund të riprodhohet vetëm për përdorim personal, shërbese, jofitimprurës ose jo-komercial. Vizitoni www.teachkids.eu/al për më shumë detaje mbi lejen e përdorimit.

PASQYRA E LENDES

Mësimi		Faqja
1	Jezusi mirëpret fëmijët dhe ushqen 5.000 njerëz	1
2	Jezusi ecën mbi ujë	7
3	Shpërfytyrimi	11
4	Pastrimi i Lebrozit	16
5	I Riu Pasanik	20
6	Zakeu takohet me Jezusin	23

HYRJE

Ç'privilegj dhe përgjegjësi e madhe është t'u mësosh fëmijëve për Zotin Jezus Krisht! Jeta e tyre e përjetshme varet nga marrëdhënia personale me Atë që është paraqitur në këto mësim.

"Dhe kjo është jeta e përjetshme, të të njohin ty, të vetmin Perëndi të vërtetë, dhe Jezus Krishtin që ti ke dërguar" (Gjoni 17:3). Qëllimi dhe lutja jonë duhet të jenë që fëmijët të vijnë dhe të besojnë në Krisht, ta duan dhe t'i binden Atij. Shpirti i Shenjtë përdortë mësimin e Fjalës së Tij për të përmbushur këtë qëllim të mrekullueshëm!

Mësoni dhe zbatoni të vërtetën qendrore në çdo mësim

Nga këto mësim mund të nxirren shumë të vërteta, por është më mirë të jepni nga një të vërtetë në mënyrë tërësore çdo herë, sesa të përipiqeni t'i përfshini të gjitha. Shkurtime e mëposhtme janë përdorur në skicat e mësim për t'ju ndihmuar të mësoni dhe të zbatoni të vërtetën qendrore:

VQ = atë ku në mësim mësohet e vërteta qendrore

P = zbatimi është kryer të fëmija i pashpëtuar

SH = zbatimi është kryer te fëmija i shpëtuar.

Po të dëshironi, mund të shkruani të vërtetën qendrore në një copë letër dhe ta vendosni atë në flanelograf. Kjo do t'i ndihmojë fëmijët ta mbajnë mend atë.

Jini i predispozuar për këshillim

Si rezultat i mësim tuaj, disa fëmijë mund të kenë pyetje si mund të shpëtohen. Bëjuni të ditur se ju dëshironi t'i ndihmoni dhe tregojni si mund të përfitojnë nga kjo ndihmë. Ne e kemi trajtuar këtë gjë në disa mësim.

Sidoqoftë, ju mund të jeni i predispozuar për këshillim herë të tjera gjatë programit, përveç gjatë Mësim të Biblës. Më poshtë jepet një shembull mbi ç'ka mund të thuhet:

"Në qoftë se Jezus Krishti nuk jeton në jetën tuaj si Shpëtimtari dhe Zoti juaj personal, ju mund t'i kërkonit Atij këtë gjë sot. Në se pas Mësim të Biblës ju akoma nuk dini si të veproni, unë jam gati t'ju shpjegoj më tepër për këtë. Në se do qëndroni në vendin tuaj pasi të largohen të tjerët, kjo do të thotë se ju dëshironi të bisedoni personalisht me mua si mund të jetojë Jezus Krishti në jetën tuaj si Zoti dhe Shpëtimtari juaj. Prandaj, ju lutem prisni pas mësim në se dëshironi t'ju shpjegoj më tepër për këtë".

Në fund të këtij manuali mund të gjeni disa udhëzime për këshillimin me fëmijën që dëshiron të vijë te Krishti.

Sigurisht që ju duhet të ndihmoni edhe fëmijët e shpëtuar që kanë pyetje për jetën e krishterë. Më poshtë jepet një shembull për atë që mund të thoni me qëllim që një fëmijë i rilindur të mund të dijë si të përfitojë nga ndihma dhe këshillimi juaj personal:

"Në se këtu ka ndonjë djalë apo vajzë që është shpëtuar tashmë, por ende ka pyetje ose probleme në jetën e tij/e saj të krishterë dhe do të dëshironte të fliste me mua për këtë, atëherë ejani dhe më thoni pas takimit: 'Unë kam një problem që dua të ndaj me ju'. Pastaj, unë do qëndroj pranë flanelografit për ata që do dëshironin të flisnin me mua.

MËSIMI 1

Jezusi mirëpret fëmijët dhe ushqen 5.000 njerëz

Shkrimet:	Marku 10:13-16; Mateu 18:1-14; Gjoni 6:1-13; Marku 6:31-44.
E Vërteta Qendrore:	Zoti Jezus i do fëmijët
Zbatimi:	Të pashpëtuar: Ejani tek Ai që t'ju falen mëkatet. Të shpëtuar: Ai është i gatshëm të përdorë duart, dashurinë, këmbët dhe paratë tuaja, prandaj jepjani ato Atij.

Ne ju sugjerojmë ta jepni këtë mësim në dy pjesë ose në një program, ose në dy javë njëra pas tjetrës.

PJESA 1

Plani i mësimi:

Fillimi:	Sara dhe princesha
Zhvillimi e ngjarjeve:	1. Dishepujt diskutojnë mbi madhësinë 2. Jezusi thërret një fëmijë 3. Jezusi jep mësim për fëmijët VQ 4. Turma dëgjon Jezusin 5. Fëmijët vijnë 6. Dishepujt përpiqen t'i ndalojnë ata 7. Jezusi ndërhyr
Pika Kulmi:	"Lejojini fëmijët" VQ
Përfundimi:	Ai i ngrë dhe i bekon ata VQ
Vargu Përmendsh:	Marku 10:14 <i>"I lini fëmijët e vegjël të vijnë tek unë dhe mos i pengoni, sepse e tyre është mbretëria e Perëndisë"</i>
Mjetet Vizuale:	Përdorni piktura 1: 1-6). Një flanelograf të vogël 20 x 25 cm. Zgjidhni figurën e një fëmije për ta përdorur me pikturë 1-4. Gjeni disa fotografi njerëzish dhe ngjitini mbi një fletë të madhe letre për fillimin e Pjesës 1.
Angazhimi i nxënësve:	Fotokopjoni në letër fletën e punës në fund të çdo mësimi - nga një për çdo fëmijë. Shportat mund të bëhen pas klubit ose në shtëpi.

Mësimi

PJESA 1

Sara u zgjua herët. Ishte dita kur Princesha do vizitonte qytetin e saj. (*Përshtateni me kushtet tuaja*) Ajo dhe prindërit e saj vendosën të ndodheshin herët atje që ta shihnin atë më mirë.

Pas ngrënies së mëngjesit ato u nisën drejt qendrës së qytetit; tashmë nëpër rrugë kishte shumë njerëz. Por Sara, Nëna e Babai i saj arritën të gjenin një vend në cep të trotuarit dhe qëndruan në pritje. Më në fund u shfaq makina e madhe vezulluese. Një gëzim i madh i përshkoi të gjithë ndërsa Princesha përshëndeste me dorë turmën. Për çudinë e të gjithëve makina ndaloi dhe Princesha zbriti jashtë.

Ajo shtrëngoi duart me disa njerëz dhe ndaloi të fliste me një zonjë të moshuar fare pranë Sarës që përshëndeste e ngazëlluar. Princesha lëvizte ngadalë, pastaj ajo u zgjat dhe shtrëngoi dorën e Sarës që po tundej në ajër.

"Si quhesh?" - e pyeti ajo. "Sara Parker" - u përgjigj Sara, duke folur me ndrojtje. "Sa do dëshiroja të kisha kaçurrela të bukura si të tuat". Pastaj ajo u largua më tutje.

Fytyra e Sarës po shkëlqente. Princesha kishte folur me të! Ajo kishte menduar se Princesha do fliste vetëm me njerëz të rëndësishëm dhe jo me një vajzë tetë-vjeçare.

A do habiteshit po të dëgjonit se Njeriu më i rëndësishëm që ka jetuar ndonjëherë në botë interesohet për ju, edhe në se ju jeni 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 ose 12 vjeç? Miqtë e Tij e kishin të vështirë ta kuptonin këtë gjë. Kur flitej për njerëz të rëndësishëm ata nuk mendonin për fëmijët. Ata mendonin veten e tyre!

(Piktura 1-1)

Një ditë ata po debatonin se cili prej tyre ishte më i madh. Ata vendosën të pyetnin Zotin e tyre për të zgjidhur këtë problem. Kush do thoshte Ai se ishte më i madh - Pjetri ... Gjoni ... apo?

Zoti Jezus bëri diçka të habitshme. "Eja" - i thirri Ai një fëmijë. Vogëlushi erdhi dhe qëndroi pranë tyre. "Ju duhet të ndryshoni dhe të bëheni si fëmijët e vegjël" - u tha Ai dishepujve. Pastaj vazhdoi t'u tregonte atyre disa gjëra shumë të rëndësishme për fëmijët ... për JU!

Ai tha se fëmijët mund të besojnë në Të, se ata me të vërtetë mund ta njohin Atë si Shpëtimtarin e tyre. Unë jam i gëzuar që Ai foli kështu sepse ndonjëherë njerëzit thonë: "Ti je shumë i vogël". Por Zoti Jezus dëshiron që ju të besoni tani dhe të mos prisni derisa të rriteni.

Ai tha se është gabim i rëndë për këdo që pengon një fëmijë që të besojë në Të dhe të jetojë për Të. Ndonjëherë të rriturit qeshin kur djemtë dhe vajzat thonë se janë të krishterë. Ndonjëherë ata madje i shtynë djemtë dhe vajzat e krishtera në mëkat. Kjo është shumë e rëndë. Zoti Jezus u tregoi dishepujve se Perëndia, Ati i Tij do që asnjë fëmijë të mos dënohet përgjithmonë për mëkatet e tij.

Dishepujt e dëgjonin me vëmendje. Unë shpresoj se ata do ta mbanin mend se Zoti Jezus i do fëmijët. Mbajeni mend edhe ju këtë. A do vini tek Ai me qëllim që të falen të gjitha mëkatet tuaja? Në qoftë

se po, Ai do ju mirëpresë dhe ju do jeni po aq të gëzuar sa këta fëmijë që erdhën tek Ai shumë kohë më parë. Mundet që ju me të vërtetë të dëshironi të vini tek Ai, por nuk jeni i sigurt se në ç'mënyrë. Ju lutem ejani dhe bisedoni sot me mua pasi të mbarojë klubi. Unë do ndodhem (caktoni vendin). Unë do jem i kënaqur t'ju tregoj nga Bibla si mund të vini tek Ai. Mbani mend se Zoti Jezus i do fëmijët. A do ta mbanin mend dishepujt? Menjëherë pas kësaj prova filloi ...

(Piktura 1-2)

Ishte një nga ato ditë të zëna me punë kur njerëzit të grumbulluar rreth Zotit, i bënë Atij pyetje të shumta. Zoti Jezus po u përgjigjej disa pyetjeve shumë të rëndësishme. Ndonjëherë Ai u përgjigjej atyre nga Dhjata e Vjetër e Biblës, ndonjëherë me fjalët e Tij dhe me Fjalën e Perëndisë.

Papritur biseda e të rriturve u ndërpre nga zërat e fëmijëve. Dishepujt i panë ata të vinin duke vrapuar, duke u hedhur e kërcyer. Disa prej tyre më të rritur po mbanin në disa foshnja.

"Sigurisht që nuk po vijnë te Jezusi" - menduan ata. "Ne po flasim për gjëra kaq të rëndësishme. Ata nuk duhet të na ndërpresin". Mundet që t'i kenë thënë njëri tjetrit: "Ne nuk duhet t'i lejojmë këta fëmijë ta shqetësojnë Atë. Këta njerëz duhet të dinë se Ai ka pasur një ditë tepër të zënë me punë dhe nuk do dojë të shohë fëmijët." Dishepujt vendosën shpejt të bënin diçka.

"Jo! Jo!" - thanë ata ashpër ndërsa bënë përpara për të mbajtur fëmijët larg. "Ndaloni këtu, ju nuk duhet të shqetësoni Jezusin".

"Largohuni që këtej, Jezusi është shumë i zënë" - mund të ketë thënë një tjetër, - "Ai nuk ka kohë të merret me fëmijët". Largoni dhe fëmijët tuaj. Duhet të ikni tani".

Sa të zhgënjyer ishin fëmijët dhe ata që i sollën tek largoheshin të trishtuar.

Menjëherë Zoti Jezus doli nga turma. Sytë e Tij shkrepnin. Ai u foli ashpër dishepujve. "Lëri fëmijët të vijnë te Unë" - u kërkoi Jezusi. "Mos i ktheni mbrapsht. Mbretëria e qiellit është për ata, që vijnë te unë ashtu si kanë ardhur edhe këta. Kushdo, që nuk e pranon Mbretërinë e Perëndisë si një fëmijë i vogël, nuk do hyjë në të". Zoti Jezus i do fëmijët, ata janë shumë, shumë të rëndësishëm për Të. Ai ju kërkoi që të shkoni tek Ai. Sigurisht, ju nuk

mund të shkoni tek Ai duke vrapuar ashtu siç bënë këta fëmijë. Ju vini tek Ai duke i kërkuar t'ju falë mëkatet dhe të ketë kujdes për jetën tuaj. Ai do që ju të vini, sepse i do shumë fëmijët. Me të vërtetë, kur vdiq mbi kryq, Ai vdiq edhe për djemtë e vajzat ashtu si edhe për të rriturit.

(Piktura 1-3)

Dishepujt qëndruan prapa. Ata vështronin si Zoti Jezus u drejtua drejt të vegjëlve dhe i mori në krahët e Tij të dashur. Të tjerë u grumbulluan rreth Tij. Nënafrian fëmijët e tyre që t'i prekte Ai. Bibla thotë se Ai vuri duart e Tij mbi ta dhe i bekoi. A nuk do dëshironit edhe ju të kishit qenë atje? Çfarë mirëpritjeje! Këta fëmijë panë se Jezusi, Biri i Perëndisë i donte ata. Dishepujt nuk u kushtonin vëmendje fëmijëve, por Zoti Jezus nuk mendonte kështu. Ju gjithashtu mund të mësoni se jeni i veçantë për Të në se vini tek Ai dhe besoni në Të si Shpëtimtarin tuaj. Ai thotë: "Lërnin fëmijët të vijnë të unë". Shkoni tek Ai tani. Thuajini Atij: "I dashur Zoti Jezus, unë po vij te ty tani. Të falembërit që vdiqen edhe për fëmijët, për mua. Të lutem më fal dhe jë Shpëtimtari im".

PJESA 2

Fillimi: Gjenerali fotografi të shumë njerëzve dhe lejoni fëmijët t'i ngjitin ato në një copë letër të madhe për të krijuar një turmë të madhe.
(Mund të mos e bëni këtë në se grupi juaj është tepër i madh për ta vënë në funksionim).

Zhvillimi e ngjarjeve:

1. Zoti Jezus dhe dishepujt lundrojnë përmes liqenit
2. Ata takohen me turmën
3. Zoti Jezus i mëson ata
4. Dishepujt thonë: "Largojini ata tutje"
5. Zoti Jezus thotë "Ushqejini ata"
6. Andrea sjell djalin me drekën VQSH
7. Zoti Jezus merr drekën dhe falënderon VQSH
8. Ka mjaft për 5.000 njerëz VQSH
9. Zoti Jezus thotë: "Mblidhni mbeturinat"

PJESA 2

Një turmë shumë e madhe po ndiqte Zotin Jezus. Dishepujt kishin shpresuar se duke lundruar me Të përmes liqenit do largoheshin prej njerëzve. Por kur arritën në anën tjetër të liqenit, turma ndodhej përsëri atje!

Qindra e qindra, madje mijëra njerëz ishin duke pritur. Zoti Jezus nuk u zemërua dhe as humbi durimin. Ai shëroi të sëmurët dhe i mësoi njerëzit për një kohë të gjatë.

(Piktura 1-4)

Dishepujt u lodhën dhe pritën derisa të mbaronte dita. Kurse Zoti Jezus ishte ende duke dhënë mësim. Ata erdhën tek Ai më në fund. "Ky është një vend i shkretët dhe tani është vonë. Dërgoju njerëzit të shkojnë në fshatra dhe të blejnë diçka për të ngrënë" - thanë ata.

Dishepujt u habitën nga përgjigja e Jezusit: "Ata nuk kanë nevojë të largohen. Jepuni ju diçka për të ngrënë". Sa i veçantë Zoti Jezus! Ai i donte njerëzit. Bibla thotë se Ai u shqetësua për ta sepse ata ishin si delet pa bari" (Marku 6:34).

Dishepulli Filip menjëherë numëroi sa para do duheshin për të ushqyer turmën. "Nuk mund të bëjmë këtë gjë" - tha ai. "Nuk kemi aq para sa të merrnin të gjithë nga pak". U duk sikur Zoti i tyre po u kërkonte të bënin një gjë të pamundur!

Duke qenë ende në mëdyshje ata e pyetën Zotin: "Të shkojmë e të blejmë ushqim?" Duheshin shumë para për të ushqyer këtë turmë të madhe. "Sa bukë keni?" - i pyeti Ai. "Shkoni dhe shikoni".

Pastaj Andrea foli. "Është një djalë këtu. Ai ka pesë bukë elbi dhe dy peshq të vegjël. Po s'është asgjë për tërë këtë turmë". Dreka e djalit as nuk u hyri në sy dishepujve. Ndoshta ju si djalë apo vajzë e krishterë e ndjeni se nuk mund të jeni i rëndësishëm për Zotin. Mundet që dikush t'ju ketë thënë se ju nuk mund të predikoni, se nuk keni mjaft para për t'u dhënë misionarëve. A mund t'ju përdorë juve Zoti? A do e përdorte Ai këtë djalë me drekën e tij? Ai menjëherë tregoi interes. "Silleni atë tek unë" - tha Ai.

(Piktura 1-5)

Ndoshta Andrea pyeste veten ndërsa ecte drejt djalit në se do kishte dëshirë të jepte drekën e tij. Ai habitej gjithashtu edhe se ç'do të bënte Zoti me atë pak ushqim. Ai mund të ketë thënë: "Zoti do dëshironte të merrte drekën tënde". Ka shumë të ngjarë që djali të ishte i uritur. Ç'të bënte? Jam i sigurt se ai u mendua për një çast. Pastaj ai shkoi me Andream dhe i dha drekën e tij Zotit Jezus. Zoti Jezus e donte drekën e djalit. Ai donte ta përdorte atë. Është ngazëlluese të mendosh se Ai do t'ju përdorë edhe ju, në se ju e doni Atë. Ndoshta ju po mendoni "E ç'mund t'i jap unë Atij?" Kur ju jepni një pjesë të parave të xhepit për të ndihmuar misionarët, ju ia jepni paratë tuaja Atij. Kur përdorni duart tuaja për të ndihmuar në shtëpi dhe në këtë

mënyrë tregoni që e doni Atë, ju i keni dhënë duart tuaja Atij. Kur i thoni dikujt tjetër se jeni të krishterë, apo ftoni dikë në klub ju i jepni Atij buzët tuaja. Mund të duket shumë pak, por Ai i do fëmijët dhe do t'ju përdorë juve në qoftë se i përkritni Atij. Ai do ta përdorte edhe drekën e djalit. Por ç'mund të bënte Ai me të?

(Piktura (1-6))

Pasi mori atë pak ushqim në duart e Tij, Biri i Perëndisë, falënderoi Perëndinë Atë. Pastaj Zoti Jezus Krisht u kthye nga dishepujt e Tij: "Thuajini njerëzve të ulen, në grupe prej 50 e 100 vetash" - tha Ai.

Turma u nda në grupe prej 50 njerëzish që u ulën mbi bar. Në këtë mënyrë nuk ishte e vështirë t'i numëroje ata. Mbi 5000 burra, gra e fëmijë ishin ulur në atë vend me bar pranë liqenit. Një turmë kaq e madhe - e ulur, duke pritur e vështuar ...

Ajo që panë më pas ishte një gjëja më e çuditshme. Zoti Jezus mori ushqimin e djalit dhe pa zhurmë theu rrotullat e i vuri ato në një shportë. Ai mbushi shportat njëra pas tjetrës. Pastaj bëri të njëjtën gjë me peshkun. Edhe pasi fuste peshkun në shporta, tepronte akoma shumë peshk. Dishepujt e çuditur ishin shumë të zënë duke mbartur ushqimin e njerëzve. Si mundi ta bënte këtë Zoti Jezus? Nuk ishte prej fuqisë magjike, por prej fuqisë së Perëndisë sepse Ai është Perëndi.

A nuk e patë djalin që rrinte e vështonte? Sytë e tij hapeshin gjithnjë e më shumë nga habia. Sa e mrekullueshme është të jesh pjesë e një mrekullie të tillë! Ai duhet të ketë qenë shumë i lumtur që i dha ushqimin e tij Zotit Jezus ndërsa përtypte bukën dhe peshkun.

Djem dhe vajza të krishterë, edhe ju gjithashtu do ndjeheni të lumtur në se i jepni paratë, duart, këmbët dhe buzët tuaj - veten tuaj Zotit Jezus. Ai mund të bëjë gjëra shumë të mëdha me diçka që duket shumë e vogël. Ai është Perëndia Bir, Ai ju do juve dhe mund t'ju përdorë në mënyra të çuditshme. Mundet që Nëna ose Babai juaj një ditë të bëhen të krishterë sepse juve u treguat atyre ndryshimin që Zoti Jezus bëri në jetën tuaj. Në disa vende kishat janë me 200 njerëz. Si filluan këto kisha? Si një klub fëmijësh! Djemtë dhe vajzat njohën Zotin dhe prindërit e tyre panë se ç'ndryshim bëri Ai. Ata donin të njihnin më shumë dhe pas pak vjetësh u krijua kisha.

Zoti Jezus mund të bëjë gjëra të mëdha me djem dhe vajza që e duan Atë. Ai bëri një mrekulli me drekën e djalit!

Pasi të gjithë kishin shijuar ushqimin Zoti Jezus tha: "Mblidhni ato që kenë mbetur". Mbetje? A mund të kishte mbetur diçka? Po, kishte. Dishepujt sollën dymbëdhjetë shporta plot.

Turma ishte e ngazëllyer, dishepujt po ashtu. Po a do mbanin mend ata që Zoti Jezus do t'i përdorë fëmijët? Ju kurrë nuk duhet ta harroni këtë. Në se i përkisni Zotit Jezus, do ta falënderoni Atë që dëshiron t'ju përdorë edhe juve? A do i jepni Atij duart, këmbët, buzët, paratë - veten tuaj - Atij? Ai i do dhe kërkon t'i përdorë fëmijët.

PËRMBLEDHJE E PYETJEVE

- 1 Në mësimin tonë të fundit dishepujt e Zotit Jezus bënë një gabim të rëndë. Cili ishte ky gabim?
- P. Ata u përpoqën të mbanin fëmijët larg nga Zoti Jezus.
- 2 Pse mendoni ju dishepujt nuk donin që fëmijët të afroreshin?
- P. Ata nuk mendonin se fëmijët ishin të rëndësishëm për Të.
- 3 Si u ndje Jezusi kur ata vepruan kështu?
- P. Ai u zemërua.
- 4 Çfarë tha Ai?
- P. I lini fëmijët e vegjël të vijnë tek unë dhe mos i pengoni, sepse e tyre është mbretëria e Perëndisë (Marku 10:14)
- 5 Pse është e rëndësishme për djemtë dhe vajzat të vijnë te Zoti Jezus sot?
- P. Sepse ata kanë mëkatuar dhe kanë nevojë për faljen e Tij.
- 6 Si mund të vijnë sot djemtë dhe vajzat te Zoti Jezus?
- P. Duke besuar se Ai vdiq për ta dhe duke besuar Atë si Shpëtimtarin e tyre.
- 7 Përse po diskutonin dishepujt?
- P. Se kush ishte më i madh.
- 8 Çfarë u tha Zoti Jezus atyre për fëmijët?
- P. Se ata mund të besojnë në Të. Perëndia do që të humbasë askush.
- 9 Kush i dha Zotit Jezus ushqimin që përdori Ai për të ushqyer 5.000 njerëz?
- A. Një djalë i vogël.
10. Sa ushqim kishte ai për drekën e tij?
- P. 5 bukë dhe 2 peshq
11. Pse mundi Zoti Jezus të ushqente kaq shumë njerëz me pak ushqim?
- P. Ai është Biri i Perëndisë.
12. C' mund t'i japin Atij djemtë dhe vajzat e krishtera?
- P. Duart, këmbët, buzët, paratë.

FLETEN E PUNES

Doreza

Zoti Jezus i do fëmijët

Pritni bukën dhe peshkun

Palosni letrat gjatë vijave me pika, ngjitni shportën.

prite		prite
	Ai mund t'ju përdorë juve	
prite		prite

Mësimi 2

Jezusi ecën mbi ujë

Shkrimet:	Mateu 14:22-33; Marku 6:45-52; Gjoni 6:15-21.
E vërteta Qendrore:	Zoti Jezus ndihmon njerëzit që i përkasin Atij kur kanë shqetësime të ndryshme.
Zbatimi:	Të shpëtuar: Tregojini Atij për shqetësimin tuaj dhe besoni në ndihmën e Tij.
Plani i mësimit:	
Fillimi:	"Të gjithë ishin të entuziazmuar"
Zhvillimi e ngjarjeve:	1. Zoti i dërgon dishepujt përmes liqenit 2. Ata binden pa dëshirë VQSH 3. Ai shkon në mal të lutet VQSH 4. Stuhia shpërthen VQSH 5. Dishepujt shikojnë një figurë të bardhë 6. Të trembur 7. Zoti thotë: "Jam Unë" VQSH 8. Pjetri shkon te Zoti 9. Pjetri fillon të zhytet në ujë dhe kërkon ndihmë 10. Zoti shpëton Pjetrin VQSH 11. Ata shkojnë te barka dhe stuhia pushon 12. Dishepujt adhurojnë Atë VQSH
Pika Kulmi:	
Përfundimi:	
Mjete Vizuale:	Piktura 2:1-6
Vargu Përmendsh:	<i>"Perëndia është për ne një strehë dhe një forcë, një ndihmë gjithnjë e gatshme në fatkeqësi"</i> (Psalmi 46:1).
Pjesëmarrja e nxënësve:	Jepuni fëmijëve të krishterë mundësinë për të ndarë me njëri tjetrin nga eksperiencia e tyre për si i ka ndihmuar Krishti ata me problemet e tyre.

Mësimi për fëmijët e pashpëtuar në klasën tuaj

Në këtë mësim do shpjegojmë rreth fëmijëve të krishterë. Do ishte mirë që në një pjesë më të hershme të programit të përfshihet diçka për fëmijët e pashpëtuar. Ne ju sugjerojmë që të lexoni me zë të lartë fëmijëve një nga broshurat e ungjillit të B.U.F.

Pastaj jepini çdo fëmije nga një broshurë në shtëpi. Mund të porositni broshura pranë Qendrës më të afërt të B.U.F. (Kutia Postare 249, Durrës)

MËSIMI

Hyrja

Të gjithë ishin të entuziazmuar. "Padyshim ne duhet ta bëjmë Atë mbret" - tha një tjetër.

"Duhet ta bëjmë tani".

"Kurrë nuk kam parë ndonjë gjë të tillë. Ky njeri është Mesia".

E mbani mend nga mësimi i javës së fundit se ç'gjë të mrekullueshme bëri Zoti Jezus? Po, Ai ushqeu 5.000 njerëz me ushqimin e drekës së një djali. Tani të gjithë donin ta bënin Atë mbret!

(Piktura 2-1)

Dishepujt ishin shumë të entuziazmuar. Ata pyetnin veten në se vallë ishte ky momenti që Zoti Jezus të bëhej mbret? Menjëherë Zoti Jezus mori në kontroll situatën.. Ai e dinte se nuk ishte kjo ç'ka Perëndia, Ati i Tij dëshironte. "Hipni mbi barkë" - u tha Ai dishepujve - "dhe shkoni në anën tjetër të liqenit". Ata nuk donin të largoheshin. Ata donin të ndodheshin atje në rast se turma do ta bënte Atë Mbret. Por Ai nguli këmbë ... dhe ata u bindën .. edhe pse ishin të zhgënjyer.

Ata që i kanë besuar Zotit Jezus si Shpëtimtar kanë pasur zhgënjime. Mund të ketë ndodhur që familja juaj të ketë planifikuar pushime të veçanta, por babai juaj humbi punën dhe pushimet u anuluan. Ju

mbetët tepër të zhgënjyer. Ose, në ndonjëherë babai ju kishte premtuar t'ju çonte në një ndeshje futbolli, por kur shkoi të blinte biletat ato ishin shitur të gjitha. Po, ju e doni Zotin Jezus, por kjo nuk ju ndaloi që të mos mërzhiteshit. Të jesh i krishterë nuk do të thotë se këto gjëra nuk do t'ju ndodhin juve. Një gjë është e sigurt, se Jezus Krishti di gjithçka për zhgënjimin tuaj. Ai e dinte se ç'ndjenin dishepujt gjithashtu.

Ata në të vërtetë nuk donin të largoheshin prej gjithë atij ngazëllimi (Mateu 14:22). Ndërsa barka u largua nga bregu ata mundën të shihnin Zotin Jezus që nisi gjithë njerëzit drejt shtëpive të tyre dhe më pas u ngjiti në mal për t'u lutur.

Jam i sigurt se dishepujt folën për gjithë ato që kishin ndodhur "Pse nuk do i lejonte Zoti njerëzit që ta bënin Mbret"? - pyetnin ata njëri tjetrin. "Ai është Mesia, Ai që Perëndia premtoi të dërgonte".

"Po, Ai ka plotësisht të drejtë të jetë Mbret".

"Ky do ishte fundi i sundimit Romak këtu".

Ata ishin të zhgënjyer dhe mjaft të hutuar. Dhe Jezusi nuk ndodhej atje për t'iu përgjigjur pyetjeve të tyre.

Në atë çast Zoti Jezus po bënte diçka shumë të rëndësishme. Çfarë? Po, Ai po lutej. Bibla nuk e thotë se për kë, por jam i sigurt se Ai po lutej për dishepujt. Ai donte që ata të kuptonin se çfarë Mbreti do të ishte Ai. Po të kuptonin këtë, ata nuk do mbeteshin më të zhgënjyer.

Në se ju e doni Zotin Jezus, mbani mend se Ai shqetësohet kur ju jeni të trishtuar apo të zhgënjyer. Ai i njeh problemet tuaja të mëdha. Ai i lutet Perëndisë edhe për ju gjithashtu. Në Bibël lexojmë: "... sepse gjithmonë rron që të ndërmjetësojë për ta" (Hebrenjve 7:25). Të ndërmjetësosh, do të thotë që të lutesh për dikë. Zoti Jezus flet me Perëndinë, Atin e Tij për ju, në qoftë se ju i përkisni Atij. Ai e di se për çfarë keni nevojë kur zhgënjeheni. Mund të jeni të sigurt se Perëndia u përgjigjet lutjeve të Birit të Tij të dashur. Kur jeni i trishtuar, i mërzhitur ose i zhgënjyer, kujtoni se Zoti Jezus lutet për ju, ashtu siç u lut për dishepujt. Ata vazhduan të rremonin (vozitnin) përmes liqenit nën qiellin e natës.

Era e butë u bë më e fortë dhe papritur ajo filloi të ngrinte dallgë që ngriheshin lart e më lart. Era frynte fort e më fort.

(Piktura 2-2)

Burrat rremonin barkën me gjithë fuqitë e tyre. Por nuk përparonin aspak. I përfytyroni dot ata duke i bërtitur njëri tjetrit ndërsa përpiqeshin të shpëtonin barkën nga mbytja?

"Andre, u lodha duke rremuar. Merri ti rremat për disa kohë!"

"Filip, ndihmo nga kjo anë. M'u bënë krahët gjithë plagë".

"Mateu, kape atë kovë dhe fillo të nxjerrësh ujin".

"Kur do mbarojë kjo stuhi"?

Ata e harruan zhgënjimin e tyre. Tani ata kishin një hall akoma më të madh. Ndonjëherë ata që i përkasin Zotit Jezus kanë probleme shumë të mëdha - një vëlla i madh mund të ketë probleme me policinë; babai mund të jetë larguar nga shtëpia dhe nuk jeton më atje; ose një fëmijë i prapë që ju hap probleme në shkollë. A keni edhe ju probleme siç kishin dishepujt? Ata nuk dinin ç'të bënin.

"Sikur të ishte Zoti me ne" - uronin ata. Ata mbanin mend kur i kishte kapur stuhia më parë. Por Ai kishte qenë me ta dhe e kishte urdhëruar stuhinë të pushonte. Por tani Ai nuk ndodhej me ta. Ai nuk mund t'i ndihmonte ata. Apo jo? Ata nuk e dinin, por Ai po bënte diçka!

Ndërsa ata përlesheshin me stuhinë, Ai lutej për ta në faqen e kodrës. Ju që e doni Zotin Jezus, mbani mend që kur keni shqetësime të mëdha, Ai flet me Perëndinë, Atin e Tij për ju. Ai di se çfarë t'i kërkojë Perëndisë. Ai e di se cila kush është më e mirë për ju. Mbani mend - Jezusi lutet për ju. Unë nuk mendoj se dishepujt mendonin për këtë në mes të asaj stuhie.

Kishin kaluar dy orë pas mesnate. Ata nuk e shihnin tokën. Ata ngulnin sytë në errësirë, duke parë shumë dallgë të zhurmshme ... dhe diçka tjetër.

(Piktura 2-3)

Apo ishte dikush tjetër ... që vinte drejt tyre! Të tmerruar, dishepujt u kapën pas njëri tjetrit duke bërë me gisht nga errësira. Ata dridheshin. Sytë e tyre ishin ngulur mbi atë figurë të lëvizshme. Ajo vinte gjithnjë e më afër duke u ngritur e zbritur nëpër dallgë.

Pastaj dikush pëshpëriti: "Një fantazmë!" Fjala kaloi nëpër gojën e të gjithëve: "Një fantazmë"! Ata u frikësuan më shumë prej saj sesa prej stuhisë. Ndoshta ata madje bërtitën nga frika ndërsa figura i afrohej më tepër barkës së tyre.

Pastaj, një zë u dëgjua: "Mos kini frikë. Jam unë"! Dishepujt nuk mund të besonin atë zë. "Zoti"! - i thirrën ata me habi njëri tjetrit. "Është Zoti". Pastaj ata panë qartë - Ai po ecte mbi ujin e dallgëve! Kjo nuk ishte ndonjë gjë e vështirë për Të. Si Biri i vetëm i Perëndisë që ishte, Ai kishte krijuar ujin. Ai kujdesej për dishepujt e Tij dhe tani kishte ardhur t'i ndihmonte në rrezik. Djem dhe vajza të krishterë, Ai kujdeset për ju dhe për shqetësimet që ju keni. Nuk është shumë e vështirë për Të. "... për Perëndinë,

gjithçka është e mundur" (Marku 10:27).

Prindërit e një vajze të krishterë u ndanë. Ajo ishte shumë e trishtuar dhe i kërkoi ndihmë Zotit. Ajo vazhdoi të lutej që Nëna dhe Babai i saj të bashkoheshin përsëri. Pas një kohe të gjatë ata u bashkuan përsëri dhe jetuan përsëri në lumturi. Zoti e ndihmoi atë në problemin e saj.

Një vajzë tjetër e krishterë e kishte të njëjtin problem. Ajo gjithashtu i kërkoi ndihmë Zotit. Edhe ajo u lut që prindërit e saj të jetonin përsëri bashkë. Por ata nuk u bashkuan më. Megjithatë, Zoti ndihmoi që ajo vajzë të ishte e gëzuar dhe të ndihmonte Mamin e saj. Pas disa kohësh, ajo dhe mami i saj kalonin çaste shumë të bukura. Zoti i ndihmoi ato gjithashtu. Ai ndihmon në mënyra të ndryshme - por Ai gjithmonë i ndihmon njerëzit. Ai do t'i ndihmonte dishepujt gjithashtu. Ai vazhdoi të ecte mbi dallgë drejt barkës së tyre.

Pjetri thirri: "Zot, në se je me të vërtetë Ti, më thuaj të vij tek Ty mbi ujë".

Zoti Jezus tha vetëm një fjalë: "Eja".

(Piktura 2-4)

Pjetri zbriti nga barka dhe filloi të ecte. Dishepujt e tjerë mbajtën frymën. Era ende po frynte. Dallgët përsëri vërsuleshin, por Pjetri ecte mbi ujë! Ishte Zoti Jezus, Biri i Perëndisë që po i jepte atij aftësinë për të ecur mbi ujë. Pjetri vështronte drejt Zotit dhe vazhdonte të ecte. Pastaj ai hodhi sytë shpejt poshtë. Ai mendoi për stuhinë - "Çfarë dallgësh! Çfarë stuhie"! Pjetri u frikësua dhe filloi të zhytej. Tani ai ndodhej në një hall akoma më të madh se më parë. Ai po zhytej poshtë, poshtë . "Zot, më shpëto!" - thirri shpejt ai. Menjëherë Zoti Jezus zgjati dorën e Tij dhe kapi Pjetrin. "Ti ke shumë pak besim. Pse dyshove?" - e pyeti Ai. Pjetri e dinte se Zoti Jezus kishte fuqinë të ndihmonte në çfarëdo problemi dhe se Ai e donte atë. A nuk e zgjati Ai dorën e Tij për ta shpëtuar? Çfarëdo shqetësimi të keni, djem dhe vajza të krishterë, Zoti Jezus mund të ndihmojë në mënyra të ndryshme. Ai do, prandaj kujdeset për ju - ashtu siç u kujdes për Pjetrin.

(Piktura 2-5)

Ata hipën së bashku mbi barkë ... dhe stuhia pushoi. Nuk kishte më dallgë të vrullshme. Çdo gjë ishte e qetë dhe e palëvizshme dhe të gjithë ata u gjendën menjëherë mbi breg! Dishepujt ishin të çuditur. Ajo që mund të bënin ishte të

përgjunjeshin para Zotit Jezus dhe të thoshin: "Ti je me të vërtetë Biri i Perëndisë". Po, vetëm Biri i Perëndisë ka fuqi të tillë - të ecë mbi ujë, t'i jepte Pjetrit aftësinë të ecte mbi ujë, të shpëtonte jetën e Pjetrit, të qetësonte stuhinë. Dhe Ai e bëri këtë vetëm për ta. Ç'dashuri!

(Piktura 2-6)

Në se ju i përkisni Atij, Ai kujdeset po kaq shumë edhe për ju. Ai do ju ndihmojë në problemet tuaja. Flisni me Të për këto. Ai do ju ndihmojë të mos jeni të trishtuar e të shqetësuar gjithë kohës. Ai mund të shërojë edhe brengat më të mëdha sepse Ai është Perëndi!

(Mësues: do ishte mirë t'ju jepnit fëmijëve të krishterë mundësinë të dëshmonin si Zoti i ka ndihmuar ata kur kanë qenë të zhgënjyer ose kanë pasur probleme).

PËRMBLEDHJE E PYETJEVE

Mbaroni fjalinë (*Mësues, citoni fjalinë deri në fjalët e nënvizuara dhe lini fëmijët të plotësojnë atë pjesë*).

1. Turma dëshironte ta bënte Zotin Jezus Mbret sepse Ai i ushqeua ata me pesë çyrekë dhe dy peshq.
2. Dishepujt mbetën të zhgënjyer sepse ata deshën të shihnin turmën kur ta bënte Atë Mbret.
3. Zoti Jezus u ngjiti në mal për t'u lutur.
4. Kur të krishterët kanë probleme ose zhgënjime ata mund të jenë të sigurt se Zoti Jezus lutet për ta.
5. Dishepujt u frikësuan sepse filloi stuhia.
6. Zoti Jezus jo vetëm u lut për dishepujt, por gjithashtu shkoi t'i ndihmonte ata.
7. Dishepujt u frikësuan edhe më shumë sepse menduan se panë një fantazmë.
8. Zoti Jezus u tha atyre: "Mos u trembni. Jam Unë".
9. Pjetri mundi të ecte mbi ujë sepse Zoti Jezus i dha Atij aftësinë që ta bënte këtë.
10. Pjetri filloi të zhytej kur vështrroi dallgët.
11. Pjetri thirri: "Zot, më shpëto!"
12. Zoti Jezus zgjati dorën e Tij dhe kapi Pjetrin.
13. Mund të flisni me Të për problemet më të mëdha sepse asgjë nuk është e vështirë për Të.
14. Zoti Jezus do ju ndihmojë, në se i përkisni Atij, sepse Ai ju do juve

Mësimi 3

Shpërftyrimi

Shkrimet:	Mateu 16:13-17; 21-23; 17:1-8; Marku 8:27-33; 9:2-8.
E Vërteta Qendrore:	Jezusi është Krishti, Biri i Perëndisë së Gjallë.
Zbatimi:	Të shpëtuar: Kushtoji vëmendje asaj që thotë Ai para çdo gjëje tjetër. Të pashpëtuar: Bindjuni Atij duke besuar në Të për shpëtimin.
Plani i mësimi:	
Fillimi:	Martini dhe Maikëlli diskutojnë pretendimin e Glenit se babai i tij është milioner.
Zhvillimi e ngjarjeve:	1 Zoti Jezus pyet: "Kush thonë njerëzit se jam Unë"? 2 Dishepujt përgjigjen. 3 Jezusi pyet: "Kush thoni ju se jam Unë"? 4 Pjetri: "Ti je Krishti ..." VQ 5 Zoti parathotë vdekjen e Tij. 6 Pjetri e qorton Atë VQ 7 Zoti merr Pjetrin, Jakobin, Gjonin lart në mal. 8 Ai shpërftyrohet VQ 9 Ata zgjohen të shohin Atë, Moisiu dhe Elia 10 Retë grumbullohen
Pika Kulmi:	11 Perëndia thotë: "Ky është Biri im i dashur ..." VQP 12 Reja dhe lavdia zhduken
Përfundimi:	13 Zoti i prek dishepujt duke u thënë atyre të mos frikësohen.
Mjete Vizuale:	Përdorni piktura 3: 1-6 . Pritni 'fletët e dëshmive' në fund të mësimi.
Pjesëmarrja e nxënësve:	Fëmijët duhet të jenë shumë të angazhuar kur ju të kërkonti dëshmi që mbështesin të vërtetën qendrore.
Vargu përmendsh:	"Ti je Krishti, Biri i Perëndisë të gjallë" (Mateu 16:16).

Mësimi

"Gleni thotë se babai i tij është milioner" - i tha Martini shokut të tij Maikëllit. "A nuk do ishte diçka sikur të kishim një bir milioneri në klasën tonë".

"Unë nuk besoj se Babai i tij është milioner. Glenit i pëlqen të shesë mend" - replikoi Maikëlli.

"Jo - nuk janë vetëm fjalë. Unë mendoj se ai është i pasur".

"Nga e di ti? Unë nuk besoj gjëra të tilla pa pasur prova" - nguli këmbë Maikëlli.

Po, është e rëndësishme të kesh prova kur dikush pretendon të ketë fuqi të veçanta, të jetë shumë i rëndësishëm ose shumë, shumë i pasur. Akoma më e rëndësishme është të kesh prova kur dikush thotë se është Biri i Perëndisë. Sot në mësimin tonë do veprojmë si zbuluesit. Ne do kërkojmë prova që vërtetojnë se Jezusi është Krishti, Biri i Perëndisë së Gjallë.

(Piktura 3 -1)

Zoti Jezus u bëri dishepujve një pyetje. "Kush thonë njerëzit se jam Unë"? "Disa thonë se ti je Gjon Pagëzori" - u përgjigjën ata.

(Gjon Pagëzori ishte vrasë nga Mbreti i lig Herod. Më pas kur Herodi dëgjoi për Zotin Jezus tha: "Ky është Gjon Pagëzori i ngritur prej të vdekurit").

"Disa thonë se ti je Elia" - u përgjigj një tjetër. "Ose Jeremia, ose një profet tjetër i kohëve të mëparshme që erdhi përsëri në jetë" - vazhduan dishepujt.

"Po juve"? - pyeti Ai. "Kush thoni ju se jam Unë"? Pjetri foli shpejt: "Ti je Krishti - Biri i Perëndisë së gjallë". Përgjigjia e Pjetrit do të thotë se Jezus Krishti është Mesia, Shpëtimtari i premtuar i Perëndisë. Pjetri po thoshte se Zoti Jezus ishte më i madh se Gjon Pagëzori ose se ndonjë profet tjetër që kishte jetuar ndonjëherë. Ai ishte me të vërtetë Perëndia!

Ç'pretendim - të thuash se Zoti i tyre ishte Biri i Perëndisë! A kishte prova për këtë? Ne zbuluesit duhet t'i vihemi punës. A kishin dëgjuar ose parë ndonjë gjë dishepujt që të provonte se Jezusi ishte Biri i Perëndisë?

(Kjo është koha për diskutim në klasë. Nxitini fëmijët të mendojnë për dy mësimet e mëparshme. Udhëhiqni fëmijët në përfundimin se mrekullitë e Zotit Jezus tregojnë se Ai është Biri i Perëndisë. Gjithashtu, tregoni se mësimi i Tij ishte i ndryshëm. Askush nuk kishte dëgjuar mësimet të tilla. Duke dëgjuar Atë ata besonin se këto fjalë ishin fjalët e Perëndisë).

Pra ne kemi prova. Le të bëjmë një shënim për këtë. *(Shkruani "Mrekullitë e Tij" në një faqe, "Mësimi i Tij" në një tjetër dhe ngulini ato në një anë një tabelë).*

Por vetëm provat nuk mjaftonin për t'i bindur ata dhe t'i bënin të kuptonin. Zoti Jezus i shpjegoi këtë Pjetrit: "Ati Im në qiell ta dha ty atë përgjigje. Ti nuk mund ta dije vetë atë".

Pastaj Ai u dha dishepujve një urdhër të veçantë. "Mos i tregoni askujt për këtë" - tha Ai. Ka mundësi që Zoti Jezus të dinte se disa njerëz do përpiqeshin ta bënin Atë Mbret. Por ky nuk ishte plani i Atit të Tij. Në fillim Ai duhej të vdiste.

Ai u përpoq t'u shpjegonte diçka dishepujve. "Unë do shkoj në Jeruzalem" - tha Ai. "Liderët e Judenjve

do të më shkaktojnë shumë vuajtje. Në fund unë do vriem dhe do të ringjalle përsëri në ditën e tretë". Dishepujt nuk e kuptuan dhe pikërisht nuk mund të besonin se mund të ndodhnin gjëra të tilla me Birin e Perëndisë. Ishte e pamundur.

(Piktura 3 -2)

Pjetri e mori Atë mënjane. "Zot" - i tha ai - "kjo nuk do ndodhë kurrë! Asgjë e tillë nuk duhet të ndodhë Ty". Zoti i foli ashpër: "Dil prapa meje, Satan" - tha Ai duke vështruar nga Pjetri pasi kishte thënë ato fjalë. "Ti po mendon si njerëzit dhe jo si Perëndia, Pjetër".

Tani, ne zbuluesit duhet të mendohemi mirë. Pjetri kishte thënë se Jezusi ishte **Krishti**. Të gjithë Judenjët e dinin se ky ishte emri i atij që kishte premtuar Perëndia. Në Dhjatën e Vjetër janë shkruar shumë gjëra për Mesinë. Një gjë që Perëndia kishte thënë ishte se Mesia do të vdiste. Këto fjalë të Dhjatës së Vjetër ishin shkruar qindra vjet më parë. "Por ai u tejshpua për shkak të shkeljeve tona, u shtyp për paudhësitë tona ... dhe Zoti bëri që të bjerë mbi të paudhësia e ne të gjithëve" (Isaia 53: 5,6). Mesia do të vdiste për mëkatet e njerëzve si ju dhe une. Pra, në qoftë se Jezusi ishte me të vërtetë 'Krishti', Ai do të vdiste. A vdiq Ai? Po, Ai vdiq mbi kryq dhe u ndëshkua nga Perëndia për mëkatet tona. Pra ka akoma prova. *(Shkruani "Vdekja e Tij" në një fletë tjetër letre dhe nguleni mbi tabelë).*

Dishepujt ishin ende të hutuar. Ata nuk e kuptuan kur Ai u tha se do ngrihej prej të vdekurish. Ata e kuptuan pasi ndodhi me të vërtetë. Ata mësuuan se ringjallja e Tij ishte provë se Ai është Biri i Perëndisë.

(Shkruani "Ringjallja e Tij" mbi një copë letër dhe nguleni në tabelë).

Gjashtë ditë pasi Zoti Jezus u kishte thënë atyre këto gjëra që ishin shumë të vështira për t'u kuptuar, Ai u kërkoi Pjetrit, Jakobit dhe Gjonit të ngjiteshin me Të lart në një mal të lartë.

(Piktura 3 -3)

Zoti Jezus donte të kalonte pak kohë duke folur me Atin e Tij. Kështu Ai u hoq mënjane dishepujve për t'u lutur vetëm. Tri dishepujt ishin të lodhur dhe ranë në gjumë. Ndërsa ata flinin dhe Zoti Jezus lutej, ndodhi diçka e çuditshme dhe e mrekullueshme.

(Piktura 3 -4)

Kur Zoti Jezus po lutej Ai ndryshoi dhe fytyra e Tij filloi të shkëlqente. Bibla thotë se fytyra e Tij ndriçoi si dielli dhe rrobat e Tij ishin po aq të shndritshme sa edhe flakërima e një vetëtime. Ishte sikur lavdia që Ai kishte pasur gjithmonë me Atin e Tij në qiell nuk mund të fshihej më. Kjo është një provë tjetër apo jo?

(Shkruani "Lavdia e Tij" mbi një fletë dhe nguleni mbi tabelë).

Por Pjetri, Jakobi, dhe Gjoni nuk po e shihnin këtë gjë. Megjithatë ata u zgjuan tamam në kohë. Sa të çuditur ishin ata kur kapsitnin sytë duke vështruar Zotin e tyre. Ja ku ishte Ai, me shkëlqimin e Tij qiellor!

(Piktura 3 -5)

Papritur pranë Tij ndodheshin dy njerëz. Ata po shkëlqenin me dritën e tyre sepse sapo kishin dalë nga qielli. Ishin Moisiu dhe Elia. Moisiu kishte vdekur ndoshta 1.400 vjet më parë dhe Elia kishte shkuar pa vdekur në qiell rreth 800 vjet më parë. Moisiu ishte njeriu të cilit Perëndia i kishte dhënë dhjetë urdhërimet. Jezus Krishti ishte i vetmi që i mbajti ato në mënyrë të përkryer. Elia ishte një profet dhe të gjithë profetët prisnin me padurim ardhjen e Mesias. Ai kishte ardhur; Moisiu dhe Elia e dinin se po flisnin me Të. Ata folën së bashku për vdekjen e Tij. Vdekja e Zotit Jezus madje ishte vendosur para se të krijohet bota. Ne kemi mësuar se kjo është shkruar në Dhjatën e Vjetër. Moisiu dhe Elia e dinin këtë. Ata dinin gjithashtu se Ai më të cilin ata po flisnin ishte Krishti i Premtuar. Vdekja e Tij është me të vërtetë një provë për këtë.

(tregoni fletën e paraqitur në tabelë).

Dishepujt vështronin dhe dëgjonin me habi. Pjetri nuk mund të rrinte i qetë. Ai thirri Zotin Jezus. "Zot, për ne është e mrekullueshme këtu. A të ngremë tri çadra? Një për Ty, një për Moisiun dhe një për Elian"? Ai foli kështu se nuk dinte ç'të thoshte tjetër.

(Piktura 3 -5)

Menjëherë një re e ndritshme erdhi mbi ta dhe një zë foli prej saj. "Ky është Biri im i dashur, Unë jam fort i kënaqur prej Tij. Dëgjojeni Atë". Ishte zëri i Perëndisë Atë. Ç'provë e mrekullueshme.

(Shkruani "Zëri i Perëndisë" mbi letër dhe nguleni mbi tabelë).

Tri dishepujt nuk do ta harronin kurrë këtë. Perëndia po e bënte të qartë se kush ishte Jezus Krishti. Ai po i kujtonte Pjetrit, Jakobit dhe Gjonit se ata duhej t'i bindeshin Zotit Jezus Krisht. Ai duhet të ketë vendin e parë. Ai duhet të jetë mbi të gjithë të tjerët në jetën e tyre.

Ne kemi mbledhur mjaft dëshmi që Jezusi është Krishti, Biri i Perëndisë së gjallë! Ç'ndryshim duhet të bëjë kjo në jetën tuaj? Perëndia dha përgjigjen kur foli nga reja - "Dëgjojeni Atë". Perëndia e thotë këtë për të gjithë ne në klub sot.

Në qoftë se ju kurrë nuk e keni besuar Jezus Krishtin si Shpëtimtar, filloni ta dëgjoni dhe t'i bindeni duke lënë mëkatet, vareni shpresën tek Ai për t'ju shpëtuar dhe pastaj filloni të bëni një jetë në bindje.

Në qoftë se jeni të krishterë zbuloni se në ç'mënyrë ju kërkon Zoti Jezus që të jetoni kur mësoni atë që thuhet në Bibël. Pastaj kur duhet të zgjidhni midis asaj që thotë Zoti Jezus apo asaj që thonë të tjerët, bindjuni Atij. Pse? Sepse Ai është Biri i Perëndisë! Këtë e tha Perëndia Atë.

Dishepujt ishin kaq të frikësuar kur dëgjuan zërin sa ranë me fytyrë mbi tokë dhe nuk lëvizën.

(Piktura 3 -6)

Zoti Jezus erdhi dhe i preku ata. "Ngrihuni" - tha Ai me butësi. "Mos u frikësoni". Kur dishepujt vështruan përreth atje ndodhej vetëm Jezusi ndërsa shkëlqimi ishte larguar.

Shihni sa prova mblodhëm! Kur gjeni prova të tilla ju duhet të bëni diçka me to. Në qoftë se e besoni Jezus Krishtin si Shpëtimtar, bindjuni Atij kudo që të jeni. Të tjerët mund t'ju shtyjnë të bëni gjëra që e zemërojnë Atë, por juve bindjuni vetëm Atij.

Kushtojini vëmendje Atij mbi të tjerët. Sa e rëndë është të mos i bindesh një njeriu kaq të madh si Biri i Perëndisë. Në se refuzoni të besoni në Të si Shpëtimtari juaj, ju nuk i bindeni Atij. Mos e bëni këtë, besoni në Të si Shpëtimtari juaj sot dhe filloni një jetë bindjeje ndaj Tij.

PËRMBLEDHJE E PYETJEVE

- 1 "Kush thonë njerëzit se jam Unë"? - i pyeti Zoti Jezus dishepujt e Tij. Jepni emrat e disa njerëzve që përmendën ata.
- P. Gjon Pagëzori, Elia, Jeremia.
- 2 Cili dishepull iu përgjigj pyetjes: "Kush thoni ju se jam Unë"?
- P. Pjetri.
- 3 Cila ishte përgjigjia e tij?
- P. "Ti je Krishti, Biri i Perëndisë së gjallë".
- 4 Çfarë provash panë dishepujt, që i treguan se kjo ishte e vërtetë?
- P. Mrekullitë dhe mësimet e Tij.
- 5 Si tha Jezusi, se Pjetri e dinte këtë?
- P. "Ati Im në Qiell ju dha juve përgjigjen. Ju nuk mund ta dinit vetë".
- 6 Ç'gjë të rëndësishme filloi t'u tregonte dishepujve pas kësaj Zoti Jezus?
- P. Se Ai do të vdiste dhe do ngrihej prej të vdekurish, në ditën e tretë pas vdekjes së Tij.
- 7 Cila është prova e vdekjes së Zotit Jezus që tregon se Ai është Krishti?
- P. Në Dhjatën e Vjetër është shkruar se Mesia do të vdiste.
- 8 Kë mori me vete për t'u lutur Zoti Jezus në majën e malit?
- P. Pjetrin, Jakobin dhe Gjonin.
- 9 Pse këta dishepuj për pak sa nuk humbën diçka tepër ngazëllyese që ndodhi në atë mal?
- P. Ata i kishte zënë gjumi.
- 10 Çfarë ishte shkëlqimi flakërues që ndriçonte nga Zoti Jezus?
- P. Lavdia e Tij.
- 11 Cila ishte prova tjetër që tregon se Jezusi është Biri i Perëndisë?
- P. Zëri i Perëndisë që tha: "Ky është Biri im i dashur".
- 12 Ç'duhet të bëjmë meqenëse Jezusi është Biri i Perëndisë?
- P. Dëgjojeni dhe kushtojini Atij vëmendjen tuaj.

DËSHMITË

DËSHMITË

DËSHMITË

Mësimi 4

Pastrimi i Lebrozit

Shkrimet: Mateu 8:1-4; Marku 1:40-45; Lluca 5:12-14; Levitiku 13:1-46.

E Vërteta Qendrore: Zoti Jezus Krisht ju pastron nga mëkati.

Zbatimi: **Të pashpëtuar:** Ejani tek Ai që të pastroheni

Plani i mësimi:

Fillimi: Cila është sëmundja më e keqe që keni pasur ndonjëherë?

Zhvillimi e ngjarjeve:

- 1 Burri zbulon sëmundjen
- 2 Burri shkon te prifti
- 3 Deklarohet "I Papastër" VQP
- 4 Largohet nga familja VQP
- 5 Bën një jetë të vetmuar, të trishtuar VQP
- 6 Dëgjon për Jezusin VQ
- 7 Shkon në qytet
- 8 Thotë: "Ti mund të më pastrosh po të duash" VQP
- 9 Zoti Jezus thotë: "Pastrohu"
- 10 Pastrohu! VQP
- 11 Shkon te prifti.
- 12 Shkon në shtëpi.

Pika Kulmi:

Përfundimi:

Mjete Vizuale:

Përdorni piktura 4 :1 -6.
Shkruani tri fjalë në shirita letre 'lebër', 'i pastër', 'i papastër'.

Vargu Përmendsh:

"Gjaku i Jezus Krishtit, Birit të tij na pastron nga çdo mëkat" (I Gjonit 1:7).

Mësimi:

tokë.

Cila është sëmundja më e keqe që keni pasur ndonjëherë?

(Lini fëmijët të ndajnë përvojën e tyre mbi sëmundjet).

Në kohët e Biblës kishte një sëmundje prej të cilës njerëzit kishin shumë frikë. Ajo quhej "lebër".

(Vendosni fjalën 'lebër' mbi tabelë).

Njerëzit që prekeshin nga kjo sëmundje i zinte zgjebja e bardhë dhe me luspa në lëkurë. Më vonë ata mund të humbisnin edhe gishtat e duarve dhe të këmbëve. Mendoni si duhet të ketë qenë sikur të ishte një lebroz në kohën kur Zoti Jezus jetonte në

(Piktura 4 -1)

Një burrë i dëshpëruar kthehet në shtëpi. Kur e sheh të vijnë gruaja e tij pyet veten: "Ç'të ketë ndodhur"? Pse duket kaq i pikëlluar burri im? Megjithëse u përpoq të merrte me mend pse ishte kaq i trishtuar, ajo kurrë nuk e priste të ishte një lajm kaq i keq.

"Kam frikë se kam një lajm të keq për ty, e dashura ime.

E kam mbajtur të fshehtë duke shpresuar se gabohesha. Por tani duhet të ta them". Burri u

larga prej gruas. Mundet të ketë treguar ndonjë njollë në këmbën e tij ose në ndonjë vend tjetër të trupit të tij. "Vështro! Mendon se është ..."

"Oh, jo! S'mund të jetë e vërtetë! Ti mendon se është lebër?"

"E vetmja mënyrë për ta zbuluar është të shohim ç'do të thotë prifti. Në se ai thotë se është lebër ti e di se ç'do të ndodhë".

E mjera grua! Ajo e dinte fare mirë ç'do të ndodhte dhe ishte kaq e tmerrshme, sa ajo nuk donte të mendonte për atë gjë. Prifti që udhëhiqte njerëzit në adhurim do të shikonte njollën dhe ndoshta do ta njihnte menjëherë që ishte lebër. Mundet që ai të mos ishte i sigurt dhe burri do të vihej në karantinë për shtatë ditë dhe pastaj do të kontrollohej përsëri. Në se njolla nuk do ndryshonte ai do vihej në karantinë për shtatë ditë të tjera dhe do kontrollohej prapë. Ju e dini se ç'do të thotë të vihesh në karantinë, apo jo? Ndonjëherë ne e quajmë këtë izolim. Vizitorët nuk lejohen ta takojnë atë njeri sepse të tjerët mund të marrin sëmundjen. Në se njolla do zhdukej prifti do ta deklaronte atë "të pastër". Në rast se njolla do zgjerohej, prifti do ta deklaronte atë "të papastër" (Levitiku 13:21-36).

Burri me gruan ranë dakord se nuk do t'i thoshin askujt tjetër për këtë, por burri e dinte se duhej t'i tregonte njollat priftit.

(Piktura 4 -2)

Ai duhet të ketë shkuar te prifti ditën tjetër. Në se do ndodheshit aty pranë do ta dëgjonit duke folur me vete: "Kurrë nuk kam menduar se kjo do më ndodhte mua, do dëshiroja të vdisja më mirë. Të jesh i sëmurë nga lebra është gjëja më e keqe që mund të të ndodhë".

Kur po të shkonte në tempull të takonte priftin, ai po mendonte: "Po të kem lebër nuk do vij më kurrë përsëri në Tempull". Kjo ishte një nga rregullat për një person të papastër. Për sa kohë të ishte i papastër ai nuk do vinte në një vend të veçantë adhurimi. Dhe një lebro do mbetej i papastër derisa të vdiste.

Le të bëjmë sikur ndjekim këtë njeri kur shkon të takohet me priftin. Ndërsa prifti vëren plagën në trupin e tij, burri e vështron atë nga afër. Ç'do të thotë ai? Po, prifti e njeh plagën e lebrës. "I

papastër" - thërret ai. "Ti je i papastër".

Në një farë mënyre edhe ju jeni si lebrozi. Tek ju ka diçka të gabuar. Ju nuk jeni të sëmurë por jeni të papastër - të papastër para Perëndisë. Kjo do të thotë se Perëndia e sheh jetën tuaj si "të papastër". Ndoshta ju jeni të pasigurt

A grindeni ndonjëherë me vëllanë tuaj? Kjo e zemëron Perëndinë - është diçka e pahijshme ose "e papastër". A keni kopjuar ndonjëherë në provim? Kjo është gjithashtu mosbindje ndaj Perëndisë. Mundet që edhe të keni gënjerëzë. I keni thënë: "Unë nuk ndjehem mirë". Ju ndjeheshit shkëlqyeshëm por nuk donit të shkonit në shkollë. Perëndia e quan gënjeshtren të keqe, të gabuar dhe të papastër. Ai na urdhëron që: "Të mos fshehim kurrë të vërtetën" - do të thotë që të mos tregojmë gënjeshtër. Të gjithë ne bëjmë faje të tilla. Bibla thotë: "Jemi të gjithë si një gjë e papastër..." (Isaia 64:6). Perëndia sheh në jetën tuaj egoizëm, zemërim, gënjeshtër, mashtrim, grindje. Ai thotë se ju jeni "të papastër" ashtu siç tha prifti për lebrozin.

Sa i pikëlluar ishte njeriu tek u nda nga prifti. Ai po mendonte për gjërat që duhej të bënte dhe ato që nuk do mund të bënte.

Ai duhej të vishte rroba të grisura dhe të rreckosura. Ai duhej të mbante flokët e tij të pakrehur dhe të papastër. Ai duhej të mbante pjesën e poshtme të fytyrës dhe buzën e sipërme të mbuluar. (Në këtë mënyrë çdokush do ta kuptonte menjëherë që ai ishte lebroz). Ai duhej të largohej nga familja dhe të rrinte vetëm jashtë qytetit, ose me lebrozë të tjerë. Dhe më e turpshme na të gjitha, kur dikush t'i afrohej afër ai duhej të thërriste: "I papastër, i papastër".

Ai nuk mund të shkonte në treg të shiste ose të blinte gjëra. Ai nuk mund të shkonte në punë me njerëz të tjerë dhe të fitonte para për familjen e tij. Ai nuk mund të adhuronte Perëndinë në Tempull apo të rrinte me turmën në ditët e veçanta të adhurimit. Ai nuk mund të jetonte më me gruan si burri i saj, apo si babai i fëmijëve të tij.

Ishte e trishtueshme, shumë pikëlluese dita kur ai u largua nga shtëpia. A mund t'i përfytyroni ditët e fundit atje. Sa e rëndë ishte të thoshte "Lamtumirë". Gruaja dhe fëmijët e tij i premtuan se do shkonin dhe do ta thërritnin e t'i shpinin ushqim. Që nga ajo

ditë ai do ishte i ndarë nga familja e tij - gjithçka për shkak të lebrës së tij.

Ne jemi të ndarë nga Perëndia për fajet që bëjmë, të cilat Perëndia i quan mëkate. Bibla thotë se Perëndia është i shenjtë. Ai është pikërisht e kundërta i fjalës "i papastër". Perëndia është i pastër dhe i mirë, gjithmonë vepron drejt. Ai nuk lejon askënd të jetë mëkatar dhe asgjë të papastër pranë Tij. Ka një njeri në Bibël që pa se sa i pastër dhe i shenjtë është Ai. Ai thirri: "Unë jam i papastër" (Isaia 6). Ai e dinte se me mëkatet e tij ai nuk do ishte kurrë me Perëndinë. Edhe me ju ndodh e njëjta gjë: në se jeta juaj mbetet e papastër, ju kurrë nuk do jeni me Perëndinë. Ju do jeni gjithmonë të ndarë prej Tij. Kjo është gjëja më e keqe që mund t'ju ndodhë ndonjëherë. Sa e trishtueshme! Sa e trishtueshme gjithashtu edhe për këtë lebroz të mjerë.

(Piktura 4 -3)

Ai ishte kaq i vetmuar larg prej familjes dhe qytetit të tij. Ai mendonte shpesh për të kaluarën, për kohën e bukur që kishte kaluar, por kurrë më ...

Ai urrente të thërriste: "I papastër! I papastër!" - kur dikush afrohej. Ai ndjente dhimbje tek shihte njerëzit të largoheshin me nxitim. Askush nuk donte ta prekte. Ndoshta Ai do dëshironte të vdiste menjëherë.

A kishte njeri ta ndihmonte atë? Jo. Në atë kohë mjekët nuk mund të bënin asgjë kundër lebrës. Sigurisht ai nuk mund të bënte dot asgjë për të ndihmuar veten. Larja, ushqimi i veçantë, ushtrimet - asgjë nuk mund ta shëronte këtë sëmundje të frikshme.

Është njësoj edhe me mëkatin juaj. Asgjë që mund të bëni ju nuk mund ta largojë atë dhe t'ju pastrojë para Perëndisë. Mund të përpiqeni të luteni, të shkoni në kishë, të silleni mirë, por këto gjëra kurrë nuk do ju pastrojnë para Perëndisë. Unë nuk mund të pastroj jetën tuaj dhe as prindërit tuaj. Me të vërtetë, askush nuk mund të heqë mëkatet tuaja. Është me të vërtetë një problem i madh - po aq i madh sa i lebrozit.

Për lebrozin ishte e vështirë të dëgjonte lajme për atë që ndodhte në qytetet dhe fshatrat. Por një ditë ai dëgjoji një lajm që i dha një fije të vogël shprese. Ishte lajmi për një njeri që bënte mrekulli dhe jepte shumë mësim. Ai zbuloi se emri i Tij ishte Jezus. Ai

kishte shëruar njerëz shumë të sëmurë. Ai kishte shëruar njerëz të paralizuar.

Lebrozi kishte mjaft kohë për të menduar për atë që dëgjoji. Ky Njeri duhet të jetë shumë i veçantë. Vetëm Perëndia ka fuqi të tillë. "Ky njeri, Jezusi, është shpresa ime e vetme" - mendoi ai.

Zoti Jezus Krisht është shpresa juaj e vetme gjithashtu. Ai është i Vetmi që mund të pastrojë jetën tuaj. Ai është Biri i vetëm i Perëndisë. Ai jeton për gjithmonë me Atin e Tij. Pastaj vetëm në Krishtlindjen e parë, Ai u bë njeri dhe filloi të jetonte në tokë. Ai kurrë nuk mëkatoi; jeta e Tij ishte e pastër dhe e panjolllosur. Por Ai i donte njerëzit si ne, njerëz që kanë bërë kaq shumë faje, sa që vdiq për ne. E vetmja rrugë që ne të pastroheshim ishte që Biri i vetëm i Perëndisë të vdiste dhe të jepte gjakun e Tij. "Gjaku i Jezus Krishtit, Birit të Perëndisë, na pastron nga çdo mëkat" (I Gjonit 1:7). Ai nuk do ta pastronte jetën tuaj po të mos kishte vdekur. Por Ai është i gjallë. Ai mund t'ju pastrojë juve. Lebrozi digjej nga dëshira për t'u pastruar prej lebrës. Por a do mund ta shihte ndonjëherë ai këtë njeri?

Një ditë tepër të veçantë dikush i thirri: "Njeriu Jezus është në qytet".

"Unë duhet ta shoh atë" - mendoi lebrozi. "Por nuk do guxoj të hyj në qytet".

Ai nuk mendoi shumë gjatë për këtë. Ai vendosi të shkonte. Në hyrje të qytetit mundet të ketë thirrur: "I papastër, i papastër"! Veç t'i shihnit njerëzit të shpërndareshin në të gjitha drejtimet. Ata nuk deshën bile të preknin as rrobat e tij.

(Piktura 4 -4)

Por një njeri nuk lëvizti nga vendi. Ky ishte Zoti Jezus Krisht, Biri i vetëm dhe i parë i Perëndisë. Lebrozi u hodh në këmbët e Tij. "Zot, po të duash, ti mund të më pastrosh!" - thirri ai. Lebrozi besonte se Jezus Krishti mund ta pastronte atë. Ai kishte ardhur t'i kërkonte në se Ai do ta bënte këtë për të. Është e njëjta gjë edhe me ju. Besoni ju se Jezus Krishti mund t'ju bëjë të pastër para Perëndisë? A dëshironi me të vërtetë të jeni të pastër? Atëherë ejani te Zoti Jezus. Ju nuk mund ta shihni ose të vraponi tek Ai. Por në rast se në zemrën tuaj ju i tregoni Atij sinqerisht se ju besoni se Ai mund t'ju pastrojë, kjo do të thotë se keni arritur tek Ai. Në se ju nuk

kuptoni si të shkoni tek Ai, por me të vërtetë dëshironi, ejani dhe flisni me mua në fund të takimit. *(Mësues, caktoni vendin e takimit).* Unë do t'ju shpjegoj me kënaqësi nga Bibla si të vini tek Zoti Jezus. Lebrozi erdhi tek Ai dhe i kërkoi që ta pastronte.

Ç'do të bënte Zoti Jezus? Njerëzit që ndodheshin atje rrotull duhet të kenë mbajtur frymën kur Ai zgjati dorën e Tij dhe preku lebrozin e papastër.

"Dua" - tha Ai. "Pastrohu!"

Në atë çast sëmundja u largua. Plagët dhe njollat u zhdukën. Kishte mbaruar. Ishte zhdukur!

Mund të ndodhë kështu edhe me mëkatin tuaj. Mund të hiqet plotësisht sot. Në se i tregoni Zotit Jezus diçka të tillë: "I dashur Zoti Jezus, unë e di se jeta ime është e papastër - më vjen shumë keq. Faleminderit që vdiqe duke dhënë gjakun tënd për të më pastruar". Në Bibël Perëndia thotë: "gjaku i Jezus Krishtit, Birit të Tij, na pastron nga çdo mëkat". Ju mund të pastroheni sot - ashtu siç u pastrua lebrozi.

"Shko dhe tregoji veten tënde priftit" - i tha Zoti Jezus. Ai nuk kishte frikë të shkonte te prifti tani! Ai ishte kaq i lumtur!

Prifti e vërejti atë me shumë kujdes. Pastaj ai e deklaroi atë të pastër. Duhet të ketë qenë e mrekullueshme për atë njeri të kthehej përsëri në shtëpi. Ai kurrë nuk do ta harronte ditën që shkoi te Zoti Jezus Krisht. Tani ai ishte i pastër.

Po për jetën tuaj, ç'fjalë do ta përshkruante atë "i pastër" apo "i papastër"?

(Përdorni shiritat me fjalë).

Ç'marrëzi të bësh një jetë të papastër dhe të jesh përgjithmonë i ndarë nga Perëndia. Ejani tek Zoti Jezus dhe kërkoni t'ju pastrojë.

(Ju mund të doni ta përdorni pjesën e mëposhtme sa vijon më vonë gjatë programit tuaj.)

(Piktura 4 -5)

Bibla na tregon se një herë tjetër disa lebrozë takuan Zotin Jezus. Këtë herë ata nuk u afruan. Ata vetëm sa e thirrën nga larg. "Jezus, Zot, ki mëshirë për ne". Dhe Ai nuk i ktheu mbrapsht ata. "Shkoni dhe u tregoni veten tuaj priftërinjve" - tha Ai.

Ata u bindën dhe u nisën për te priftërinjtë. Gjatë rrugës ata vunë re se lebra e tyre ishte zhdukur.

Ndoshta ata ishin kaq të ngazëllyer sa askush prej tyre nuk mendoi të thoshte faleminderit.

(Piktura 4 -6)

Vetëm njëri prej tyre shprehu falënderimin. Bibla thotë se ai lavdëroi Perëndinë me zë të lartë dhe ra në këmbët e Zotit Jezus duke e falënderuar.

Mendoni se Zoti Jezus mbeti i zhgënjyer që të tjerët nuk e falënderuan? "A nuk u pastruan të dhjetë?" - pyeti Ai. "Ku janë nëntë të tjerët? Është ky i vetmi që u kthye të japë falënderimet?"

Tani, në këto momente, ju mund të falënderoni Zotin në qoftë se ju ka pastruar. Flisni me zë të lartë ndërsa e falënderoni Atë.

PËRMbledhje e pyetjeve

- 1 Çfarë sëmundjeje i bënte njerëzit "të papastër"?
P. Lebra.
- 2 Kush deklaronte ose thoshte që një njeri ishte i papastër?
P. Prifti
- 3 Përmendni disa gjëra që një lebroz nuk duhej të bënte.
P. Të mos shkonte në tempull me të tjerët, të mos jetonte me familjen e tij, të mos shkonte në treg.
- 4 Pse është mëkati si lebra?
P. Ai na bën të papastër para Perëndisë dhe na ndan prej Tij.
- 5 Sa njerëz janë mëkatarë?
P. Të gjithë.
- 6 Çfarë i dha lebrozit një fije shprese?
P. Ai dëgjoji për Jezusin.
- 7 Pse Jezus Krishti është e vetmja shpresë për mëkatarët?
P. Ai është Biri i Perëndisë dhe vdiq e dha gjakun e Tij për të hequr mëkatet.
- 8 Çfarë tha lebrozi kur u takua me Zotin Jezus?
P. "Ti mund të më pastrosh po të duash".
- 9 Çfarë tha dhe bëri Zoti Jezus?
P. Ai preku lebrozin dhe tha: "Po, dua. Pastrohu".
- 10 Si mund të pastroheni nga të gjitha mëkatet?
P. Shkoni te Zoti Jezus dhe kërkoni Atij t'ju pastrojë.
- 11 Çfarë tha prifti herën e dytë që njeriu shkoi

tek ai?
P. "I pastër!"
12 Bibla thotë: "Gjaku i Jezus Krishtit, Birit të

Perëndisë na pastron nga ..." sa mëkate?
P. Të gjitha.

Mësimi 5

I riu pasanik

Shkrimet: Mateu 19:16-26; Marku 10:17-27; Lluca 18:18-27.

E Vërteta Qendrore: Jeta e përjetshme është një dhuratë (dhunti) e Perëndisë nëpërmjet Jezus Krishtit

Zbatimi: **Të pashpëtuar:** Merreni sot dhuratën e jetës së përjetshme.

Plani i mësimi:

Fillimi: Diskutimi në familjen e Parkerve

Zhvillimi e ngjarjeve:

- 1 Sundimtari i ri i pasur vrapon tek Zoti Jezus
- 2 Gjunjëzohet para Tij
- 3 Pyet: "Ç'duhet të bëj që të kem jetë të përjetshme?" VQ
- 4 Jezusi përgjigjet: "Bindju urdhërave" VQP
- 5 Sundimtari: "U jam bindur"
- 6 Jezusi: "Shit gjithçka që të kesh"
- 7 Sundimtari largohet i mërzitur VQP
- 8 Jezusi: "Është më e lehtë për devenë që të kalojë nëpër gjilpërë" VQP
- 9 Dishepujt: "Kush mund të shpëtohen?"
- 10 Jezusi: "Çdo gjë është e mundur për Perëndinë" VQP

Pika kulmi:

Përfundimi:

Mjete Vizuale:

Përdorni pikturat 5 : 1 - 6.
Sillni një gjilpërë për ta përdorur në Skenën 4.
Përdorni fjalën JU për të mbyllur mësimin.

Vargu Përmendsh:

"Sepse paga e mëkatit është vdekja; por dhuntia e Perëndisë është jeta e përjetshme në Jezus Krishtin, Zotin tonë" (Romakëve 6:23).

Pjesëmarrja e Fëmijëve:

Katër fëmijë marrin pjesë në hyrje

Mësimi:

pjatë me vlerë. Nuk mund të ishe më e kujdesshme?"

2 (Beki) "Nuk desha ta bëja, mami. Rusi po më

Hyrja

Dëgjoni! E dëgjuat atë zhurmë? Ngjan me një kërcitje. Kërcitje e shkaktuar nga rënia e një pjate mbi dysheme. Dhe ... duket sikur Parkerët po bëjnë një diskutim familjar.

(Mësues: Shkruani katër fjalitë e mëposhtme dhe ua jepni ato fëmijëve. Caktojuni pjesë prej tyre fëmijëve që t'i lexojnë kur t'u thoni ju).

1 (Nëna) "Oh, Beki! Si e bëre këtë? Ajo ishte një

ngacmonte. Është faji i tij që unë e rrezova atë."

3 (Rusi) "Po nuk ishte një nga pjatat e reja, mami."

4 (Babai) "Ajo pjatë ishte shumë e çmuar sepse ishte e vjetër. Ka qenë pjata e gjyshes time. Ju fëmijë nuk e kuptoni sa vlejën gjëra të tilla për mua dhe nënën tuaj."

Disa gjëra janë tepër të vyera për një njeri. Një person tjetër ka gjëra të tjera më të vyera. Cila është gjëja më e vyer për ju para gjithë të tjerave në botë? Është kjo një pyetje e vështirë?

Shpeshherë Zoti Jezus i bënte njerëzit të mendonin për këtë pyetje.

(Piktura 5 -1)

Një ditë një njeri i ri po mendohej gjatë. Gjithçka filloi kur ai shkoi te Zoti Jezus. Dishepujt u befasuan sepse ky djalë i ri ishte i pasur dhe i rëndësishëm. Bibla thotë se ai ishte një sundimtar ... ka të ngjarë të ishte një nga njerëzit përgjegjës të sinagogës, vendit të adhurimit të Judenjve. Njerëz të tillë të pasur e të rëndësishëm nuk vraponin nëpër rrugë. Dishepujt u befasuan edhe më shumë kur e panë të gjunjëzohej përpara Zotit të tyre.

(Piktura 5 -2)

Ata pushuan bisedën e tyre dhe vështruan e dëgjuan me kujdes. Çfarë dëshironte djali i ri?

Djali i ri kishte një pyetje: "Mësues i Mirë, ç'duhet të bëj unë që të kem jetë të përjetshme?"

Ç'pyetje e rëndësishme! Ky djalë i ri donte të dinte si mund t'i përkiste Perëndisë dhe të ishte i sigurt që të jetonte me Të përgjithmonë.

Po sigurisht, një lider i sinagogës, një njeri fetar duhet t'i përkasë Perëndisë dhe të jetë i sigurt që do shkojë në qiell. Por jo! - ky djalë i ri e dinte që nuk kishte jetë të përjetshme. Të qenët fetar nuk i jep askujt jetë të përjetshme. Djali i ri ishte i pasur, por ai nuk mund ta blinte atë. Të kesh jetë të përjetshme është gjëja më e rëndësishme në botë, sepse pa të nuk mund të jetoni kurrë në Qiell me Perëndinë.

Djali i ri e dinte sa e rëndësishme ishte kjo. Ja pse erdhi ai te Zoti Jezus dhe i bëri këtë pyetje. Zoti Jezus iu përgjigj: "Pse më thërret 'i mirë'? Vetëm njëri është i mirë. Ai është Perëndia". Ai donte që djali i ri të kuptonte se Ai, Zoti Jezus ishte me të vërtetë Perëndia. Ai ishte i Përkryeri. Zoti e dinte se djali i ri nuk e kuptonte sa të mirë ishin Ai dhe Ati i Tij. Në qoftë se do ta kuptonte këtë djali do të shihte se ai vetë nuk ishte aspak i mirë.

(Piktura 5 -3)

Gjëja tjetër që tha Zoti Jezus duhet t'i ketë befasuar

dishepujt, "Ju i njihni urdhrat" - vazhdoi Zoti Jezus - "Mos vrit, mos jeto me gruan e një tjetri; mos vidh; mos gënje, mos mashro; bindju babait dhe nënës tuaj". Pra Zoti Jezus donte të thoshte se duke iu bindur të gjithë urdhrave të Perëndisë ju mund të keni jetë të përjetshme. Kështu tha Ai! Në qoftë se do të ruanit të gjitha urdhrat e Perëndisë çdo ditë, që nga dita që lindët deri në ditën e vdekjes, atëherë ju do keni jetë të përjetshme dhe do e kaloni provën. Por në se keni thënë ndonjëherë një gënjeshtër, ju keni dështuar. Në se keni pasur ndonjë mendim të lig, atëherë keni dështuar ... ose në qoftë se nuk u jeni bindur prindërve ... ose keni mashtruar ... ose jeni zemëruar. Në të gjithë kemi dështuar, apo jo. Bibla na tregon: "nuk ka asnjë që të bëjë të mirën, as edhe një". Askush në gjithë botën nuk është mjaft i mirë, askush edhe në këtë klub nuk është mjaft i mirë. Ju nuk jeni aq të mirë sa të merrni jetën e përjetshme duke iu bindur urdhrave të Perëndisë. As sundimtari i ri i pasur nuk ishte mjaft i mirë, por ai mendonte se ishte i tillë!

"Unë u jam bindur urdhrave që kur isha fëmijë" - i tha ai Zotit Jezus. "Megjithatë mua më mungon diçka". Ai nuk e kuptonte se madje edhe mendimet e gabuara janë mosbindje ndaj urdhrave të Perëndisë. Ai nuk e dinte se i vetmi që respektonte në mënyrë të përkryer ligjet e Perëndisë ishte njeriu me të cilin ai po fliste, Jezus Krishti.

Zoti Jezus nuk e humbi durimin me të. Bibla thotë se Ai e vështroi dhe e deshi atë. Ai tha: "Duhet të bësh një gjë. Shko dhe shit gjithçka që ke. Jepua paratë të varfërve. Pastaj eja dhe më ndiq mua".

Djalit të ri iu duk sikur bota u rrokullis! "Të shes gjithçka që kam" - ai nuk mund ta besonte këtë. Ai zotëronte shumë gjëra. Ai donte t'i ruante ato. Ai nuk donte t'u jepte paratë e tij të tjerëve. Ato ishin paratë e tij dhe donte t'i mbante për vete. Zoti Jezus e dinte se paraja ishte gjëja më e rëndësishme që ai kishte në jetën e tij. Por Perëndia urdhëron që Ai duhet të jetë para gjithçkaje.: "Duaje Zotin, Perëndinë tënde me gjithë zemër ... dhe duaje të afërmin ..." Ky djalë i ri i donte paratë e tij më shumë se Perëndinë. Ai i donte paratë e tij më shumë se njerëzit e tjerë. Ai kishte shkelur urdhrat e Perëndisë.

Që të kishte jetë të përjetshme, Perëndia duhej të ishte para gjithçkaje. Ishte sikur brenda tij të zhvillohej një betejë. Ai donte jetën e përjetshme. Ai i donte paratë e tij. Kush ishte më i rëndësishëm?

(Piktura 5 -4)

Fytyra e djalit të ri kishte ndryshuar. Ajo ishte tepër e trishtuar. Ai u kthye dhe u largua nga Zoti Jezus. Kush ishte më i rëndësishëm për të - paratë apo jeta e përjetshme?

(Lini fëmijët të përgjigjen).

Sa e rëndësishme është për ju t'i përkisni Perëndisë dhe të jeni të gatshëm që të shkoni në qiell? Ndoshta ju nuk mendoni fare për këtë gjë. Ç'marrëzi dhe trishtim! Ndoshta ju e doni jetën e përjetshme, por dini gjithashtu se do humbisni shokun/shoqen më të mirë po të bëheni të krishterë. Është një zgjedhje e vështirë për ju. Ose ndoshta ju mendoni se në jetë ka disa gjëra më të rëndësishme për ju se sa Perëndia. A keni dëshirë që të keni Perëndinë para gjithçkaje në jetën tuaj? Është një luftë e brendshme. Mos bëni të njëjtin gabim si ky djalë i pasur por i mjerë që u largua nga Jezus Krishti, i Vetmi që mund të japë jetën e përjetshme.

(Piktura 5 -5)

Zoti Jezus duhet të ketë qenë i trishtuar ndërsa iu kthye dishepujve të Tij. "Sa e vështirë është për të pasurit të hyjnë në mbretërinë e Perëndisë". Zoti Jezus e dinte se shumë njerëz të pasur i duan paratë e tyre dhe gjërat që blejnë, dhe mendojnë se ato janë gjithçka për të cilën kanë nevojë. Ai tha: "Është më e lehtë për një deve të hyjë në vrimën e gjilpërës se sa për një të pasur të shkojë në qiell".

(Mësues: mbani lart një gjilpërë).

Mendoni se një deve mund të kalojë nëpër vrimën e gjilpërës? Është e pamundur. Pikërisht këtë menduan dishepujt.

Ata ishin të tronditur dhe e pyetën: "Kush atëherë mund të shpëtohet?"

Ai u përgjigj: "Për njerëzit është e pamundur - asnjë burrë, vajzë apo djalë nuk mund të marrë jetën e përjetshme duke qenë i mirë. As nuk mund të blihet me para. Asnjë njeri si Nëna, Babai ose predikuesi nuk mund t'ju japë atë juve". Zoti Jezus nuk kishte mbaruar ende: "Për njeriun është e pamundur, por për Perëndinë gjithçka është e mundur". Po, edhe njerëzit e pasur mund të shpëtohen, Perëndia mund ta bëjë këtë! Ai pagoi që të na jepte neve jetë të përjetshme. Ai nuk e bleu atë me para por me Birin e Tij. Kur Jezus Krishti vdiq mbi kryq Ai pagoi për jetën e përjetshme të të gjithë njerëzve. Ngritja e Tij prej të vdekurit ishte prova që pagesa e Tij ishte e plotë. Ju mund të keni jetë të përjetshme nëpërmjet Tij. Bibla thotë: "... dhuntia e Perëndisë është jeta e përjetshme, në Jezus Krishtin Zotin tonë"

(Romakëve 6:23).

Në se dikush ju ofron juve një dhuratë, ç'do të bënit? *(Mësues: mund të demonstroi këtë duke përdorur një dhuratë të vogël)*

Po, do ta pranoni dhe do e falënderoni atë njeri. Ju nuk e paguani ose e fitoni atë. Ju e pranoni atë kur besoni në Jezus Krisht si Shpëtimtari juaj.

(Piktura 5 -6)

(Shkruani fjalën JU në një letër dhe ngjiteni në të djathtë të figurës së Krishtit)

Përpiquni të përfytyroni sikur të ishit në vendin e sundimtarit të ri të pasur. A do largoheshit pa jetën e përjetshme sepse nuk doni të ndiqni Jezus Krishtin dhe ta keni Atë para gjithçkaje tjetër në jetën tuaj? Ndoshta një shoku juaj mund të jetë i parë.

Ose është diçka e gabuar prej të cilës nuk dëshironi të hiqni dorë. Ose është frika nga të tallurat.

Ndoshta ju me ndershmëri mund të thoni: "T'i përkasësh Perëndisë dhe të jesh gati për në Qiell është më e rëndësishme se gjithë këto". Pastaj tregojani këtë Zotit Jezus. Kërkojini Atij falje për mëkatin tuaj. Falënderojeni që vdiq për të paguar jetën e përjetshme për ju. Besoni në Të si Shpëtimtari juaj. Pastaj ju do keni jetën e përjetshme ... "dhuntia e Perëndisë është jeta e përjetshme, në Jezus Krishtin Zotin tonë".

PËRMBLEDHJE E PYETJEVE

- 1 Kush ishte njeriu që vraponte drejt Zotit Jezus?
- P. Një sundimtar i ri i pasur.
- 2 Çfarë pyetjeje bëri ai?
- P. "Se çfarë duhet të bënte për të pasur jetë të përjetshme?"
- 3 Ç'është jeta e përjetshme?
- P. T'i përkasësh Perëndisë dhe të dish se do jesh përgjithmonë me Të.
- 4 Ç'përgjigje të çuditshme dha Zoti Jezus?
- P. T'u bindej urdhërave.
- 5 Si do ju bindeshit juve urdhërave që të kishit jetën e përjetshme?
- P. Në mënyrë të përkryer.
- 6 Sa njerëz e kanë bërë këtë gjë?
- P. Vetëm Jezus Krishti.
- 7 Ç'gjë donte më shumë se jetën e përjetshme djali i ri?
- P. Paratë e tij.
- 8 Si u ndie ai pasi u largua nga Zoti Jezus?
- P. I trishtuar.
- 9 Cila nga fjalitë e mëposhtme përshkruan se

ç'është jeta e përjetshme:

- (a) diçka që e fitoni.
- (b) diçka që e pranoni.
- (c) diçka për të cilën paguani.

P.

(b)

10 Çfarë i kushtoi jeta e përjetshme
Perëndisë?

P.

Birin e Tij.

Mësimi 6

Zakeu takon Krishtin

Shkrimet: Luka 19:1-10

E Vërteta Qendrore: Zoti Jezus erdhi të kërkonte dhe të shpëtonte të humburit

Zbatimi: **Të pashpëtuarit:** Ju do të shpëtoheni kur të besoni në Jezus Krisht

Plani i Mësimi:

Fillimi: "Në qoftë se jetoni nën sundimin e Romakëve ..."

Zhvillimi e ngjarjeve:

- 1 Paraqitni Zakeu VQP
- 2 Jezusi arrin në Jeriko
- 3 Zakeu përpiqet të shohë Atë por dështon
- 4 Zakeu përpiqet të gjejë një zgjidhje VQ
- 5 Vrapon dhe ngjitet në një pemë
- 6 Jezusi ndalon dhe e thërret me emër VQ
- 7 Zakeu zbret poshtë
- 8 Ata shkojnë së bashku në shtëpinë e Zakeut
- 9 Njerëzit mërmërisnin (flasin me zë të ulët) VQ
- 10 Zakeu: "Unë do t'ua jap të varfërve" - "Do t'ua kthej". VQP
- 11 Zoti: "Shpëtimi ka mbërritur"
- 12 "Biri i njeriut ka ardhur të kërkojë dhe të shpëtojë atë që kishte humbur". VQP

Pika Kulmi:

Përfundimi:

Mjete Vizuale: Përdorni piktura 6 :1 -6

Vargu Përmendsh: *"Sepse Biri i njeriut erdhi të kërkojë dhe të shpëtojë atë që kishte humbur" (Luka 19:10).*

Mësimi

(Piktura 6 -1)

"Në qoftë se do jetoni nën sundimin e qeverisë Romake, ju duhet të paguani taksat që ata do vendosin!"

Taksapaguesi hodhi paratë për tokë. "Ja ku i ke! Unë nuk e kuptoj si mund të kërkojnë kaq shumë. Unë e urrej qeverinë Romake!" Ndërsa ecte drejt derës tagrambledhësi e dëgjoi tek murmuriste: "Të urrej edhe ty gjithashtu".

Tagrambledhësi nënqeshi. Ai futi disa para në xhep duke murmuritur: "Këto janë për mua. Qeveria Romake nuk do ta marrë vesh kurrë". Sytë e tij lakmitarë shkëlqyen.

Ai kishte mbledhur shumë para atë ditë.

Ai nxitoi për në shtëpi duke kaluar nëpër rrugët e Jerikos me pemë të bukura palmash dhe kopshte me trëndafila. Ai ishte i pasur dhe i rëndësishëm por asnjë nga njerëzit që kalonin nuk i buzëqeshnin ose e përshëndetnin "Mirëdita". Disa bile kthenin kokën në drejtimin tjetër; ata nuk donim miqësi me këtë tagrambledhës mashtrues. Ai u përpoq të mos i vinte re. "Unë nuk kam nevojë për ta" - tha ai me vete.

Kur kalonte pranë ndonjë lypësi të varfër ai nxitonte hapin duke menduar: "Unë punoj për vete. Le të mendojnë të tjerët për ta".

Më në fund, ai hapte derën e shtëpisë së tij të bukur. Ishte pikërisht tamam siç do e përfytyronit juve shtëpinë e një kryetagrabledhësi. Dukej se ai kishte çdo gjë. Me të vërtetë i kishte?

Ai ishte egoist, lakmitar dhe mashtrues. Ai vështirë se mund të kishte ndonjë mik. Më keq se këto, ai nuk ishte mik i Perëndisë. Fajet e jetës së tij e mbanin atë larg nga Perëndia. Bibla e quan atë "të humbur". Bibla thotë: "Ne të gjithë endeshim si dele" (Isaia 53:6) - ne të gjithë kemi humbur. Kjo vlen edhe për juve gjithashtu. Ju nuk dukeni aq të këqinj sa ky tagrabledhës, por juve gjithashtu e zemëroni Perëndinë. Ju jo gjithmonë dëgjoni Nënë kur ajo ju thërret për të ngrënë drekë. Perëndia thotë: "Bindjuni prindërve" - por ju nuk e bëni këtë. A i keni marrë para prindërve ose vëllait më të madh? Perëndia thotë: "Ju nuk duhet të vidhni". Ju grindeni me vëllain tuaj - ju nuk e doni atë ashtu siç doni vetveten gjë të cilën Perëndia ju kërkon të bëni. Po, jeta juaj është plot me faje dhe gjëra të këqia. Ju jeni endur si delet, ashtu siç thotë Bibla. Ashtu si kryetagrabledhësi, ju keni humbur nga Perëndia. Por ky njeri nuk dukej se shqetësohej, ai kënaqej kur fitonte shumë para.

(Piktura 6 -2)

Një ditë pranvere ai nxitonte nëpër rrugën kryesore të Jerikos. Të paktën ai përpiquej të nxitonte. Por ishte e pamundur. "Çfarë turme" - murmuriti ai. Shumë njerëz nga Galilea dhe zona të tjera ishin në rrugë drejt Jeruzalemit për Pashkët. Njerëz që jetonin në Jeriko dilnin nga shtëpitë e tyre për të takuar të afërmit dhe miqtë që udhëtonin nëpër qytet.

Por në një farë mënyre kishte më tepër ngazëllim se zakonisht. "Jezusi nga Nazareti po vjen" - dëgjoi ai dikë të thoshte. Jezusi - ai kishte dëgjuar për Të. Ai ishte Mësuesi që kishte shëruar shumë njerëz të sëmurë. Ndoshta arsyeja pse kryetagrabledhësi ishte kaq i interesuar të shihte Jezusin ishte sepse Ai njihëj që ishte "miku i tagrabledhësve dhe mëkatarëve". Një nga dymbëdhjetë dishepujt, Mateu kishte qenë tagrabledhës para se të ndiqte Zotin Jezus.

Kryetagrabledhësi u përpoq të çante në mes të turmës, por askush nuk i hapte rrugë një njeriu kaq

jopopullor. Ai u ngrit në gishtat e këmbëve, por nuk pa asgjë. Turma ishte kaq e madhe kurse ai ishte aq i vogël.

"Çfarë të bëj?" - pyeti veten. "Shpejt Jezusi do largohet nga qyteti dhe unë nuk do arrij të kap as edhe një vështrim të Tij". Kryetagrabledhësi nuk mund ta dinte se Jezusi nuk do kalonte përsëri nëpër Jeriko. Ai ishte në rrugë për në Jeruzalem ku edhe do vritej. Kjo ishte pjesë e planit të Perëndisë. Jezus Krishti, Biri i Perëndisë vdiq mbi kryq. Ai mori mbi vete dënimin për gjithë këto faje, mëkate që na bëjnë të humbur para Perëndisë. Ja pse Ai mund të shpëtojë njerëzit që kanë humbur. Ai mund t'ju shpëtojë nga mëkati juaj dhe pastaj ju nuk do jeni të humbur para Perëndisë. Mëkati nuk do sundojë më jetën tuaj. Ai do ju shpëtojë juve prej tij, prandaj Ai vdiq. Sigurisht Ai nuk mbeti i vdekur, por Ai nuk do ecte kurrë më në mes të turmës në rrugë për të festuar Pashkët. Pikërisht tani Ai ndodhej në Jeriko. Megjithëse kaq i vogël, kryetagrabledhësi mund ta shihte Atë. "Sikur vetëm të dilja në krye të turmës dhe përgjatë rrugës Jezusi do ... po si?" U mendua shpejt.

(Piktura 6 -3)

Pastaj ai e gjeti. "Pema! Ajo pemë e lartë!" Po të qëndronte mbi të, ai mund të shihte. Ai vrapoi përballë turmës. Ai bile nuk vrau mendjen në se dikush do ta shihte tek hipte mbi pemë.

"Ç'ide e shkëlqyer" - përgëzoi veten. "Pamje e përkryer". Ai vërente ndërsa turma afrohej më shumë. "Ai është Jezusi. Unë jam kaq i gëzuar që mund ta shoh". Shpejt Zoti Jezus ishte tamam nën pemë dhe atje ndaloi.

(Piktura 6 -4)

Papritmas Ai vështroi lart mbi pemë dhe pa kryetagrabledhësin në fytyrë. "Zake" - e thirri Ai. "Zbrit shpejt poshtë se unë duhet të rri në shtëpinë tënde sot". "Ai di emrin tim" - mendoi burri i vogël. Ç'tronditje! Ai gati sa nuk ra nga pema! E merrni me mend nga e dinte Jezusi emrin e tij? *(Lini fëmijët të përgjigjen).*

Ai është Perëndi - Biri i Perëndisë. Perëndia njih gjithçka. Zoti Jezus di emrat tuaj gjithashtu. Ai di vendin ku jetoni dhe shkollën ku shkoni. Ai e di që

për Perëndinë ju jeni të humbur. Ai i di mendimet e gabuara edhe kur ato nuk i njeh askush tjetër. Ai dinte gjithçka për Zakeun gjithashtu. Megjithëse e
(Piktura 6 -5)

Zakeu nuk humbi kohë për të zbritur nga pema. Po i ndodhte me të vërtetë atij - atë që askush nuk e donte për mik? Zoti Jezus po priste për të dhe së bashku ata filluan të ecin përgjatë rrugës. Pastaj Zakeu dëgjoi mjaft murmuritje dhe pëshpëritje. "Jezusi ka shkuar të rrijë me një njeri mëkatar" - ankoheshin njerëzit. "A e di Ai se ç'njeri është ky?"

Njerëzit nuk e kuptonin se Jezus Krishti erdhi në botë për të kërkuar dhe shpëtuar njerëz si Zakeu ... si unë ... dhe si ju. Të shpëtohesh do të thotë të çlirohesh nga mëkati. Ju jeni liruar nga dënimi që meritoni dhe gjithashtu nga ndikimi i mëkatit në jetën tuaj. Një njeri i shpëtuar nuk jeton në të njëjtën mënyrë si edhe një njeri që ka humbur. Zakeu ishte njeri i humbur, por Zoti Jezus erdhi ta kërkonte. Tani ata po shkonin së bashku në shtëpinë e tij.

(Piktura 6 -6)

Zakeu siguroi që të përgatitej një gjellë i mirë për Vizitorin e tij. Ai dëgjonte me vëmendje fjalët që i thoshte Zoti Jezus. Bibla nuk na tregon se çfarë tha Zoti Jezus. Unë jam i sigurt se ai tregoi se kishte një rrugë për t'u shpëtuar. Ndërsa dëgjonte, Zakeu arriti të kuptonte sa i keq dhe mëkatar kishte qenë. Ai e dinte në një farë mënyre, se Vizitori i veçantë mund t'i ndreqte gjërat midis tij dhe Perëndisë. Ai donte të ndryshonte.

Ai ndjeu se kishte diçka për të thënë. Duke u ngritur në këmbë, ai i tha Zotit dhe gjithë atyre që po dëgjonin: "Shiko Zot, unë do t'i jap gjysmën e gjithë asaj që i detyrohem të varfërve". Njerëzit u çuditën - nuk u besonin veshëve. Zakeu kurrë nuk ishte njohur si njeri që ndihmonte të varfrit. Ç'kishte ndodhur me të?

Gjithçka i detyrohej Vizitorit të tij. Kur Zoti Jezus Krisht gjen dhe shpëton një njeri të humbur Ai bën gjëra të mrekullueshme për të. Ai fal gjithë mëkatet e tyre dhe i shndërron ata në njerëz të rinj e të ndryshëm. Ata duken njësoj, por ndryshimi i madh është se ata jetojnë për Perëndinë. Mëkati nuk ishte më zot i tyre, Jezus Krishti sundon jetën e tyre. Kjo mund t'ju ndodhë edhe juve ashtu siç po i ndodhte Zakeu. Ndoshta ju jeni ende të pasigurt si mund të

dinte se ç'njeri ishte ai, Jezusi e donte atë. Ai madje kishte ardhur përmes Jerikos për ta kërkuar atë. Ja pse e thirri të zbriste nga pema.

shpëtoheni nga Jezus Krishti, por në të vërtetë ju dëshironi të mësoni. Prandaj prisni pas klubit.
(Mësues: caktoni një vend të përshtatshëm).

Unë do jem i kënaqur t'ju shpjegoj këtë nga Bibla. Është e mrekullueshme të shpëtohesh dhe të mos jesh më i humbur në mëkat. Kjo gjë ndodhi edhe me Zakeun. Por ai ende po fliste: "Në se kam mashtruar ndonjë, unë do t'i paguaj atij katër herë më shumë nga ç'i kam marrë". Njerëzit mbetën gojëhapur nga habia. Ishte ky Zakeu i lig dhe koprac?

Po, ishte Zakeu, por ai nuk ishte më i lig dhe koprac. Zoti Jezus e ndihmoi atë të kuptonte sa fajtor dhe i keq kishte qenë. Ai donte ta mbyllte me mënyrat e vjetra. Në se edhe ju doni të shpëtoheni, ashtu si Zakeu ju duhet të lini mënjane fajet që bëni. Qofshin ato fjalët e këqia, mosbindja ndaj prindërve, zemërimi, ose vjedhja. A ju vjen keq që jeni të tillë? A doni të ndryshoni? Në qoftë se përgjigjja juaj është "Po", tregojini Jezusit për këtë. Ai do ju shpëtoj nga mëkati juaj dhe do ju ndryshojë. Bibla thotë se ju do jeni një njeri tjetër (II Korintasve 5:17). Kështu qe edhe Zakeu. Ai dëgjoi me vëmendje sepse Zoti Jezus po fliste edhe një herë. "Sot në këtë shtëpi erdhi shpëtimi". Shpëtim do të thotë të jesh i shpëtuar. "Ky njeri gjithashtu" - vazhdoi Zoti Jezus - "është biri i Abrahamit". Njerëzit përreth e dinin se Abrahami ishte i famshëm për besimin e tij në Perëndinë. Zakeu gjithashtu tani besonte në shpëtimin e Perëndisë.

Shumë njerëz folën për atë që ndodhi. Ndoshta biseda e tyre ishte diçka e tillë:

"E kush e priste që Zakeu të ndryshonte?"

"Jezusi me të vërtetë kujdeset për të".

"Jezusi duhet të ketë diçka tepër të veçantë përderisa e ndryshoi kaq shumë atë burrë të vogël".

"Me të vërtetë një ndryshim i madh!"

Zoti Jezus tha edhe diçka tjetër që mund t'i ketë ndihmuar disa të kuptonin: "Biri i njeriut erdhi të kërkonte dhe të shpëtonte atë që kishte humbur" (Lluka 19:10).

Zakeu kishte humbur në mëkat. Jezus Krishti e kërkoi dhe e shpëtoi. Kjo gjë mund të ndodhë edhe me ju. Në qoftë se me të vërtetë doni të ndryshoni thojini Zotit Jezus diçka të tillë: "I dashur Zoti Jezus, unë kam humbur në mëkat. Unë nuk dua të

mbetem kështu. Faleminderit shumë që vdiqe për mua. Të lutem më shpëto nga mëkati im dhe më bëj një njeri të ndryshëm". Në se ju me të vërtetë besoni

në Zotin Jezus, Ai do ju gjejë dhe do ju shpëtojë!

PËRMBLEDHJE E PYETJEVE

- 1 Pse e urrenin njerëzit Zakeu?
P. Sepse ai punonte për administratën Romake dhe shpeshherë i mashtronte njerëzit.
- 2 Pse Zakeu ishte i humbur për Perëndinë?
P. Për shkak të mëkatit të tij.
- 3 Përse ishte gjithë ajo turmë në Jeriko?
P. Njerëzit po shkonin për Pashkë në Jeruzalem.
- 4 Pse Zoti Jezus nuk do kalonte përsëri përmes Jerikos?
P. Sepse Ai do të vdiste.
- 5 Pse Zakeu nuk mund të shihte Jezusin?
P. Ai ishte shumë i shkurtër.
- 6 Si e zgjidhi ai këtë problem?
P. Ai u ngjit në një pemë.
- 7 Nga e dinte Zoti Jezus emrin e tij?
P. Ai di gjithçka sepse Ai është Perëndi.
- 8 Çfarë bënte njerëzit kur Zoti Jezus shkoi në shtëpinë e Zakeut?
P. Ata u ankuan dhe e kritikuan.
- 9 Si e tregoi Zakeu që Jezus Krishti e bëri atë njeri tjetër?
P. Ai tha se do t'u jepte para të varfërve dhe do t'ua kthente paratë atyre që i kishte mashtruar.
- 10 Çfarë tha Zoti Jezus për shtëpinë e Zakeut?
P. Se në të kishte ardhur Shpëtimi.